

Nota

Roeselare, Klaproosstraat

Verslag van Resultaten

Titel

Nota Roeselare, Klaproosstraat: Verslag van Resultaten

Auteur(s)

Sander De Ketelaere en Charlotte Desmet met bijdrages van Niels Janssens, Olivier Van Remoorter,
Annelies Claus en Carola Stern

Erkende archeoloog

Sander De Ketelaere

BAAC-Projectnummer

2018-0229

Plaats en datum

Gent, 6 februari 2018

Reeks en nummer

BAAC Vlaanderen Rapport 755

ISSN 2033-6896

Wettelijk depot

KBR

Inhoud

1	Landschappelijk bodemonderzoek	1
1.1	Beschrijvend gedeelte	1
1.1.1	Administratieve gegevens	1
1.1.2	Archeologische voorkennis	5
1.1.3	Onderzoeksopdracht	6
1.1.4	Beschrijving ingreep / geplande werken	6
1.1.5	Randvoorwaarden	6
1.2	Werkwijze en strategie van het vooronderzoek	7
1.2.1	Methode en technieken	7
1.2.2	Organisatie van het vooronderzoek	8
1.2.3	Afwijkingen uitvoer onderzoek	8
1.2.4	Inbreng specialisten en externe wetenschappelijke begeleiding	8
1.3	Assessmentrapport landschappelijk bodemonderzoek	10
1.3.1	Assessment vondsten	10
1.3.2	Assessment stalen	10
1.3.3	Conservatieassessment	10
1.3.4	Assessment sporen en structuren	10
1.3.5	Assessment onderzoeksterrein	10
1.3.6	Analyse van het landschappelijk bodemonderzoek	11
1.3.7	Beantwoording Onderzoeksvragen	17
1.4	Besluit	18
1.4.1	Archeologische verwachting	18
1.4.2	Noodzaak verder vooronderzoek	18
2	Proefsleuven	19
2.1	Beschrijvend gedeelte	19
2.1.1	Administratieve gegevens	19
2.1.1	Archeologische voorkennis	19
2.1.2	Onderzoeksopdracht	19
2.2	Werkwijze en strategie van het vooronderzoek	21
2.2.1	Motivatatie noodzaak verder vooronderzoek	21
2.2.2	Onderzoeksdoel en -vragen	21
2.2.3	Onderzoekstechnieken: keuze en motivatie	21
2.2.4	Methoden en technieken	21
2.2.5	Organisatie van het vooronderzoek	24
2.2.6	Afwijkingen uitvoer onderzoek	25
2.2.1	Inbreng specialisten en externe wetenschappelijke begeleiding	25
2.3	Assessmentrapport	27
2.3.1	Assessment vondsten	27

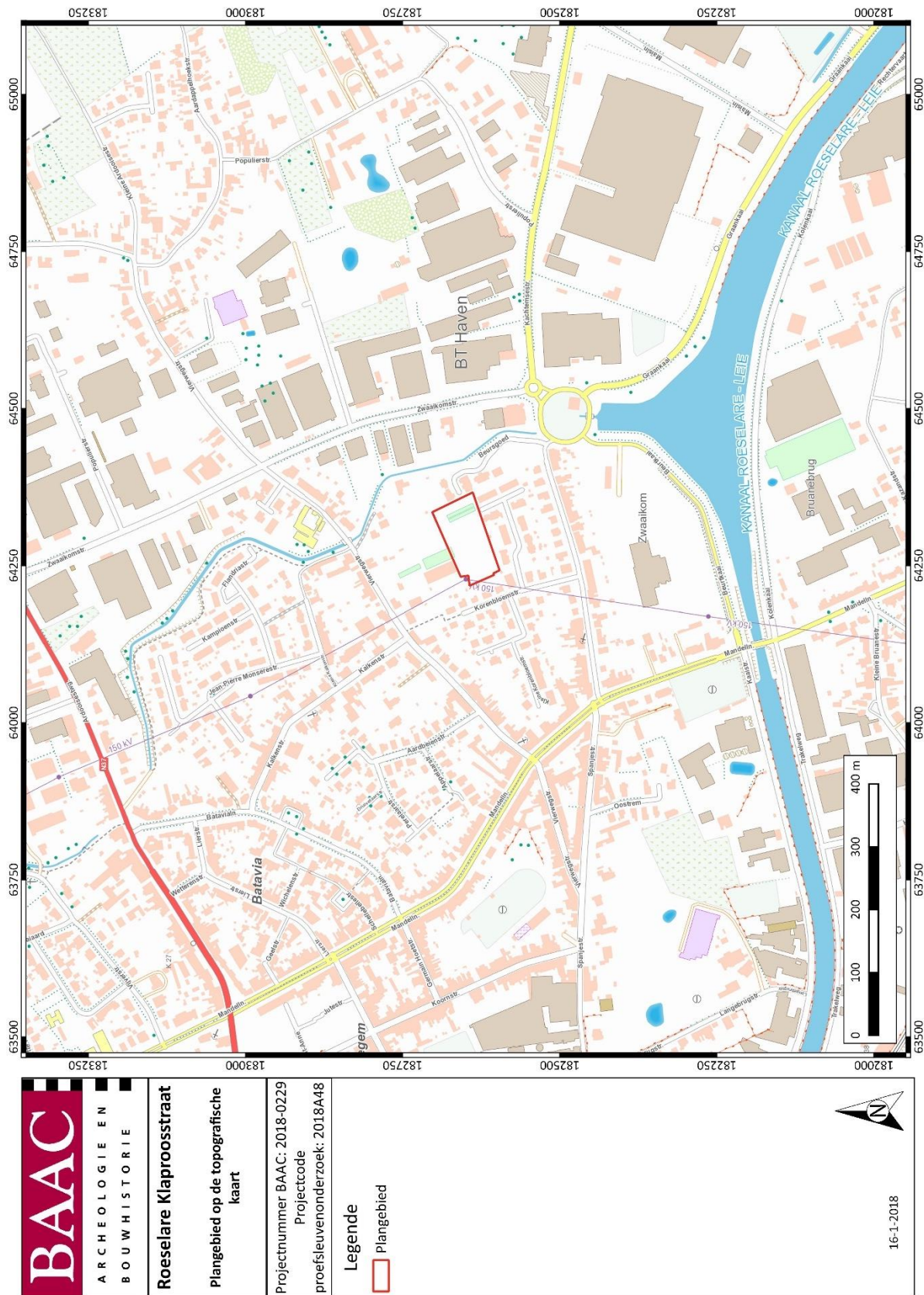
2.3.2	Assessment stalen	33
2.3.3	Conservatieassessment	33
2.3.4	Assessment sporen en structuren	33
2.3.5	Assessment onderzoeksterrein	48
2.3.6	Potentieel op kennisvermeerdering	59
2.3.7	Volledigheid vooronderzoek	59
2.3.8	Synthese	59
3	Samenvatting	61
4	Lijst met figuren	62
5	Lijst met tabellen	62
6	Plannenlijst	63
7	Bibliografie	66
8	Bijlagen	66
8.1.1	Boorlijsten Tabel	66
8.1.2	Boorlijsten uitgeschreven	66
8.2	Fotolijst	66
8.3	Sporenlijst	66
8.4	Vondstenlijst	66

1 Landschappelijk bodemonderzoek

1.1 Beschrijvend gedeelte

1.1.1 Administratieve gegevens

Naam site	Roeselare, Klaproosstraat	
Ligging	Klaproosstraat, gemeente Roeselare, provincie West-Vlaanderen	
Kadaster	Roeselare, Afdeling 2, Sectie B, Perceel nr. 1585A, 1586B, 1587A, 1588A, 1584/02B, 1585/02B, 1553A, 1561D, 1562A, 1563M, 1564S en 1565D	
Coördinaten	Noordwest: x: 64218,0332; y: 182643,5537	
	Noordoost: x: 64334,8945; y: 182702,8819	
	Zuidwest: x: 64242,2866; y: 182595,8037	
	Zuidoost: x: 64366,2161; y: 182638,2217	
ID Archeologienota	2934	
Projectcode BAAC Vlaanderen	2018- 0229	
Landschappelijk monderzoek	Projectcode	2017L228
	Veldwerkleider	Charlotte Desmet
	Erkend archeoloog	Sander De Ketelaere (2017/00176)
	Betrokken actoren	Charlotte Desmet (aardkundige)

Figuur 1: Plangebied op topografische kaart¹

¹ NGI 2018

Figuur 2: Plangebied op kadasterkaart (GRB)²

² AGIV 2017

1.1.2 Archeologische voorkennis

De voorliggende nota omvat de uitgestelde uitvoer van de maatregelen opgelegd na eerder archeologisch vooronderzoek. Dit werd gerapporteerd in de archeologienota “Archeologienota Roeselare Klaproosstraat” (ID2934). Het reeds uitgevoerde vooronderzoek omvat een bureauonderzoek.

Het bureauonderzoek voor het plangebied werd in april 2017 uitgevoerd door Acke en Bracke en verwerkt in de archeologienota “Archeologienota Roeselare Klaproosstraat, Verslag van Resultaten”.⁴

De synthese van het bureauonderzoek luidt als volgt:

“Het terrein te Roeselare, met een totale oppervlakte van 8.664 m², zal verkaveld worden en bevindt zich aan de noordzijde van de doodlopende Klaproosstraat en het doodlopende Beursgoed dat zich aan de oostelijke zijde bevindt. Beide straten zullen doorgetrokken worden in de nieuwe verkaveling. Ten westen en noorden bevindt zich de Korenbloemstraat. Verder ten westen bevindt zich de Vierwegstraat en aan de oostelijke zijde stroomt de Krommebeek die iets verderop in zuidelijke richting aan de Beurt- en Graankaai in de Mandel en het kanaal Roeselare-Leie uitmondt. Het terrein is grotendeels ingenomen als landbouwgronden. In de noordwestelijke hoek, net buiten het terrein, is een elektriciteitsmast aanwezig. Aan de noordelijke grens bevindt zich binnen het plangebied nog een deel van een serre. Kadastraal gezien bevindt het terrein zich te: Roeselare, afdeling 2, sectie B, perceel nr. 1585A, 1586B, 1587A, 1588A, 1584/02B, 1585/02B, 1553A, 1561D, 1562A, 1563M, 1564S en 1565D.

Binnen de grenzen van het plangebied worden twee bodemtypes aangegeven. Het grootste deel, aan de zuidelijke zijde wordt aangegeven als type ScP(s). Een dergelijke bodem kenmerkt zich door een matig droge lemige zandbodem zonder profielontwikkeling of met een onbepaalde profielontwikkeling. De noordelijke rand ligt binnen het bodemtype SbP(s). Deze bodem is volledig gelijkaardig qua opbouw en textuur met uitzondering dat de draineringsklasse droger is. Naar het oosten toe, buiten het plangebied komt een kleiige bodem voor zonder profielontwikkeling (Eep). Dit type komt overeen met het stromingsgebied van de Krommebeek.

Voor het projectgebied zelf zijn geen archeologische gegevens gekend. Wel bevindt zich een concentratie aan archeologische sites ten oosten van het terrein met vondsten uit het steentijd en sporen uit de Romeinse tijd. Tot de Romeinse periode behoort een grote nederzetting met begravingen en diverse waterputten met enkele opmerkelijke vondsten. Aan de Mandel zelf zijn nog vondstconcentraties van middeleeuws aardewerk vastgesteld. De historische gegevens beperken zich tot de periode van de 18de tot de 21ste eeuw. Hierop is geen bewoning te zien binnen het plangebied, maar enkel landbouwgronden.

De geplande werken omvatten twee luiken. Het eerste luik betreft het voorbereidend werk. Er dient een deel van een serre afgebroken te worden aan de noordelijke grens van het plangebied. Deze serre loopt verder door buiten het projectgebied. Nadien zal het terrein ingenomen worden door een grote woonverkaveling met 21 kavels. Op het moment van schrijven is het ontwerpplan nog niet concreet. Wel zullen nieuwe wegen aangelegd worden samen met nutsvoorzieningen en rioleringstelsels.

De geplande werken zullen het volledige bodemarchief verstoren binnen het plangebied. Op basis van deze gegevens dient een verder vooronderzoek te gebeuren in de vorm van landschappelijke boringen, eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek, en proefsleuven over het volledige terrein.”

⁴ ACKE & BRACKE 2017

1.1.3 Onderzoeksopdracht

De concrete doelstellingen van het verder vooronderzoek hebben betrekking op een analyse van de opbouw en genese van het huidige bodemarchief ter hoogte van het onderzoeksterrein. Verder moet worden nagegaan of de kenmerken van het bodemarchief gevolgen hebben voor het archeologisch potentieel van het onderzoeksterrein. Volgende onderzoeksvragen dringen zich op.

- Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?
- Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
- Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
- Is een verder verkennende en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het gehele plangebied of delen ervan?

1.1.4 Beschrijving ingreep / geplande werken

De geplande werken worden beschreven in “Archeologienota Roeselare Klaproosstraat: Verslag van Resultaten”.⁵ Samengevat zal er een nieuwe verkaveling komen met 21 kavels. Er is nog geen concreet ontwerpplan voorzien.

1.1.5 Randvoorwaarden

Niet van toepassing

⁵ ACKE & BRACKE 2017

1.2 Werkwijze en strategie van het vooronderzoek

1.2.1 Methode en technieken

Om een beeld te bekomen van de bodemopbouw in het plangebied en de gaafheid van het bodemprofiel te controleren werd een landschappelijk bodemonderzoek uitgevoerd in de vorm van landschappelijke boringen. In de regel worden de boringen gezet volgens een raster waarbij de boorpuntsafstand 25 m bedraagt en de raaiafstand 25 m. Rekening houdende met de natuurlijke, archeologische en technische omstandigheden werden de boringen zo gelijkmatig mogelijk over het areaal van de geplande verstoring verspreid. Er werden uiteindelijk, verspreid over het plangebied, zeven boringen uitgevoerd. De boringen werden per laag of horizont lithologisch en bodemkundig beschreven. Belangrijke bodemeigenschappen, zoals textuur, bodemstructuur, oxidoreductie, kalkgehalte, biologische processen, chemische processen, mineralogische processen en bodemhorizonten werden gedetermineerd en beschreven. De beschrijving van de boringen gebeurde conform de *FAO guidelines for soil description* en de Code van Goede Praktijk. Tijdens het landschappelijk booronderzoek werden geen vondsten gedaan of sporen aangetroffen. Er werden geen stalen ingezameld en er is ook geen nood aan conservatie.

Op het moment van het onderzoek was het terrein in gebruik als grasland in het westen en als braakliggend akkerland in het oostelijk deel van het plangebied (Foto 1; Foto 2). De percelen werden hoofdzakelijk omringd door woonpercelen. Ten noorden van het plangebied bevonden zich grasland percelen en serres voor groente- of fruitteelt. Een kleine oppervlakte in het noordwesten van het plangebied omvatte een wild begroeid stukje perceel met hoogstammige vegetatie. Het maaiveld varieerde volgens het DHM ter hoogte van de boringen van 18,90 tot 19,20 m + TAW. Er werd geen merkbaar hoogteverschil geobserveerd in het plangebied.

Foto 1: Zicht op het westelijk deel van het plangebied, gezien vanuit het oosten. (©BAAC)

Foto 2: Zicht op het oostelijk deel van het plangebied, gezien vanuit het westen. (©BAAC)

1.2.2 Organisatie van het vooronderzoek

Op woensdag 27/12/2017 werden door Charlotte Desmet zeven boringen geplaatst binnen het plangebied (Figuur 4). Het doel van de boringen bestond in het controleren van de intactheid van het bodemprofiel, de diepte van het archeologisch vlak en het reconstrueren van de bodem- en landschapsgenese binnen het plangebied. Er werd getracht te boren tot een diepte van 200 cm. De boringen zijn handmatig uitgevoerd met een combiboor van 7 cm diameter.

1.2.3 Afwijkingen uitvoer onderzoek

Het onderzoek werd volledig uitgevoerd conform de opgestelde methode en strategie en conform de Code van Goede Praktijk.

1.2.4 Inbreng specialisten en externe wetenschappelijke begeleiding

Er werd geen beroep gedaan op externe specialisten.

1.3 Assessmentrapport landschappelijk bodemonderzoek

1.3.1 Assessment vondsten

Niet van toepassing.

1.3.2 Assessment stalen

Niet van toepassing.

1.3.3 Conservatieassessment

Niet van toepassing.

1.3.4 Assessment sporen en structuren

Niet van toepassing.

1.3.5 Assessment onderzoeksterrein

1.3.5.1 Landschappelijke, geografische en geofysische situering

Zie "Archeologienota Roeselare Klaproosstraat: Verslag van Resultaten"⁶

1.3.5.2 Historische situering

Zie "Archeologienota Roeselare Klaproosstraat: Verslag van Resultaten"⁷

1.3.5.3 Archeologische situering

Zie "Archeologienota Roeselare Klaproosstraat: Verslag van Resultaten"⁸

⁶ ACKE & BRACKE 2017

⁷ ACKE & BRACKE 2017

⁸ ACKE & BRACKE 2017

1.3.6 Analyse van het landschappelijk bodemonderzoek

1.3.6.1 Resultaten landschappelijk bodemonderzoek

Alle zeven boringen in het plangebied werden gekarakteriseerd door een AC-profiel zonder podzolontwikkeling. De dikte van de bouwvoor (Ap-horizont) bedroeg in de zeven boringen respectievelijk 45, 30, 25, 28, 30, 60 en 20 cm. In vijf boringen werd onder de bouwvoor een overgangshorizont (AC- of A/C-horizont). Deze kwamen voor in boringen 2, 4, 5, 6 en 7, en hadden respectievelijk een dikte van 5, 27, 30, 10 en 25 cm (Figuur 2). De bouwvoor bestond overal uit lemig fijn of matig fijn zand in een matig humeuze matrix met weinig wortelresten. Enkel in boring 1, 4 en 6 werden in de bouwvoor baksteenfragmentjes en eventueel andere puinelementen gedetecteerd. De AC- of A/C-horizont bevatte licht humeus lemig matig fijn zand in een matig slecht gesorteerde matrix. In boring 5 omvatte de AC-horizont lichte zandleem. De A/C-horizont (bouwvoor met brokken moederbodem) kwam enkel voor in boring 7. In de 5 cm dikke AC-horizont ter hoogte van boring 2 kwamen enkele baksteenfragmentjes voor. In boring 4 en 6 werden respectievelijk enkele ijzervlekken of ijzer- en mangaanconcreties teruggevonden.

De moederbodem kon hoofdzakelijk beschreven worden als een afwisseling van lemig zand en zwaar zandig leem liggend op kleiig materiaal. De gleyverschijnselen begonnen op een diepte van 40 tot 80 cm. De grondwatertafel werd bereikt tussen 125 en 170 cm beneden het maaiveld. Een ondiepere grondwatertafel van 70 of 90 cm diepte werd geobserveerd in de meest oostelijk en meest zuidelijk gelegen boringen 4, 5 en 7.

Boring 1 (Foto 3) was opgebouwd uit een lemig matig fijn zandig pakket met enkele grindelementen en ijzervlekken, die op een diepte van 130 cm abrupt overging in lichtoranjelichtgrijze matig fijn zandige klei met zeer veel ijzervlekken (Cg-horizonten). Deze ijzervlekken waren afwezig vanaf 165 cm beneden het maaiveld. Op deze diepte werd de zandige klei in gereduceerde vorm geïdentificeerd (Cr-horizont). In boring 3, 6 en 7 (Foto 5; Foto 8; Foto 9) werd een pakket van zwaar matig fijn zandig leem en lemig matig fijnzand met ijzervlekken of ijzerconcreties opgemerkt (Cg-horizonten). Hieronder bevond zich lichtoranjelichtgrijze, lichtoranje of lichtgrijze (lichte) matig goed gerijpte klei met enkele ijzervlekken (Cg-horizont). Slechts zelden werd in de kleiige matrix een onbepaalde plantenrest of een humuslaagje gezien. In boring 4 waren grindelementen en veel leemlaagjes aanwezig bovenaan het boorprofiel in het lemig matig fijn sterk geoxideerd zandpakket, terwijl in boring 5 lemig fijn zand met zeer veel ijzervlekken abrupt wisselde naar zwaar matig fijn zandleem met zeer veel ijzervlekken en sporadisch Cg-horizonten. Onderaan het boorprofiel werd in boring 4 en 5 op respectievelijk 150 en 130 cm beneden het maaiveld kleiig matig fijn zand onderscheiden. In boring 4 had dit kleiig zand een beduidend lichtgrijze kleur, en was deze gereduceerd (Cr-horizont). Het kleiig zand in boring 5 had een oranje kleur door de grote aanwezigheid van ijzervlekken (C-horizont). Daarnaast bevatte het kleiige zand hier vele dunne kleilaagjes.

Boring 2 (Foto 4) vormde een uitzondering ten opzichte van de andere zes boringen. In deze boring kwam onder een bruin matig fijn zandlemig horizont (C-horizont) matig fijn zandige klei met enkele ijzervlekken en humuslaagjes voor (Cg-horizont) op slechts 60 cm beneden het maaiveld. Vanaf 120 cm diepte veranderde deze zandige klei naar donkeroranjelichtgrijze zware zandleem met enkele kleibrokken en onbepaalde plantenresten. Zeer veel ijzervlekken en ijzerconcreties werden onderscheiden tussen 120 en 165 cm diepte (Cg-horizont). Vanaf 165 cm werd de zware zandleem matig humeus en had deze een dondergrijsbruine kleur (Ahb-horizont). Hieronder was een 7 cm dik donkergrijs humusrijk lemig kleiig horizont aanwezig (Ah-horizont). Vervolgens veranderde deze rond 182 cm diepte naar matig fijn zandig klei met zeer veel ijzervlekken en matig veel houtresten (Cg-horizont). Deze zandige klei was matig goed gerijpt en nog licht humeus.

Foto 3: Boring 1, van 0 (linksboven) naar 200 cm (rechtsonder) beneden het maaiveld. (©BAAC)

Foto 4: Boring 2, van 0 (linksboven) naar 200 cm (rechtsonder) beneden het maaiveld. (©BAAC)

Foto 5: Boring 3, van 0 (linksboven) naar 190 cm (rechtsonder) beneden het maaiveld. (©BAAC)

Foto 6: Boring 4, van 0 (linksonder) naar 190 cm (rechtsboven) beneden het maaiveld. (©BAAC)

Foto 7: Boring 5, van 0 (linksonder) naar 200 cm (rechtsboven) beneden het maaiveld. (©BAAC)

Foto 8: Boring 6, van 0 (linksboven) naar 200 cm (rechtsonder) beneden het maaiveld. (©BAAC)

Foto 9: Boring 7, van 0 (linksonder) naar 200 cm (rechtsboven) beneden het maaiveld. (©BAAC)

1.3.6.2 Interpretatie onderzochte gebied

Alle boringen vertoonden een AC-profiel zonder enige vorm van podzolontwikkeling. In vijf boringen werd onder de 20 tot 60 cm dikke bouwvoor een overgangshorizont (AC- of A/C-horizont) waargenomen.

De geomorfologische en bodemkundige interpretatie werd gebaseerd op de observaties van de lithologische variabiliteit en op de korrelgrootte en sortering van de zandmatrix. De resultaten van het terreinwerk bevestigden de duidelijke overheersing van lemig zand en/of zware zandleem bovenaan de boorprofielen. In quasi elke boring werd een afwisseling van matig goed tot matig slecht gesorteerd lemig matig fijn zandig en/of zwaar matig fijn zandig leem geobserveerd, die uiteindelijk abrupt overging in kleiig materiaal (lichte klei, klei, zandige klei of kleiig zand).

De hoogte van het Paleogeen/Neogeen ligt in het plangebied op meer dan 15 m +TAW, terwijl de boringen op 18,90 tot 19,20 m +TAW gelegen zijn. Het kleiig bodemmateriaal dat onderaan elk boorprofiel werd beschreven, maakte deel uit Tertiair materiaal. De Tertiaire afzettingen werden in het plangebied gekenmerkt door lichtgrijze klei, zandige klei of kleiig zand. Ze werden in zes boringen afgedekt door lemig zandige tot zwaar zandlemige Quartaire eolische afzettingen.

Ter hoogte van boring 2 werd licht humeuze zandige klei op slechts 60 cm diepte gevonden. Hieronder lag een zwaar zandlemig pakket die vanaf 165 cm beneden het maaiveld meer humusrijk werd. Uiteindelijk veranderde deze in donkergrijze humusrijke lemige klei. De interpretatie van deze humusrijke kleiige pakketten was niet geheel duidelijk uit de boorresultaten. Vermoedelijk werden deze pakketten gevormd in een lokaal ondiepe kom of in een verlaten geul.

1.3.6.3 Verklaring ontbreken archeologische vondsten, sporen of sites

Er werden geen archeologische vondsten, sporen of sites aangetroffen bij het boren. Dit is echter niet verwonderlijk gezien landschappelijke boringen niet geschikt zijn voor het opzoeken van archeologische resten. Daarvoor is de boorpunt- en raaiafstand te groot en de diameter van de boorkop te klein.

1.3.6.4 Confrontatie resultaten bodemonderzoek met eerder vooronderzoek

Op de bodemkaart van Vlaanderen is de bodem in het plangebied gekarteerd als type **ScP(s)** en **SbP(s)**. Dergelijke bodems kenmerken zich door een respectievelijke matig droge of droge lemige zandbodem zonder profielontwikkeling. Conform de bodemkaart werden in alle zeven boringen lemig zandige bodems zonder profielontwikkeling opgemerkt. Gezien de gleyverschijnselen al werden beschreven op een diepte tussen 40 en 80 cm diepte, en in de meest oostelijk en meest zuidelijke gelegen boringen een grondwatertafel werd geïdentificeerd op slechts 70 of 90 cm, kan de lemige zandbodem omschreven worden als matig nat in plaats van matig droge of droge bodem.

Volgens de Quartair geologische kaart komen in het plangebied zandig tot zandlemig eolische afzettingen daterend van het Weichseliaan, mogelijk Vroeg-Holoceen voor. De resultaten van het booronderzoek bevestigen deze informatie door de dominante aanwezigheid van een alternatie van lemige en zandige lagen bovenaan de boorprofielen. Tertiaire afzettingen werden bereikt op minder dan 2 m beneden het maaiveld ter hoogte van alle boringen. Deze Tertiaire afzettingen bestonden voornamelijk uit grijze klei met fijn silt en zandige intercalaties, en kwamen overeen met de Lid van Kortemark (Formatie van Tielt). De Formatie van Tielt werd gevormd tijdens het vroeg-Eoceen, namelijk het Ieperiaan (56,0 tot 47,8 Ma). In één locatie werd onder deze eolische afzettingen kleiige of zwaar zandlemige humeuze horizonten geobserveerd. Deze humeuze fluviatiele afzettingen zijn mogelijk gesedimenteerd in een lokale ondiepe kom of een restgeul. Op basis van de boorresultaten kon niet uitgesloten worden of deze fluviatiele afzettingen werden gevormd tijdens het Weichseliaan of Holoceen.

1.3.7 Beantwoording Onderzoeksvragen

- Zijn één of meerdere begraven archeologische niveaus aanwezig?

Er zijn geen begraven archeologische niveaus aanwezig.

- Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?

Er zijn geen aanwijzingen voor mogelijke steentijdsites.

- Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?

Alle boringen vertoonden een AC-profiel zonder enige vorm van podzolontwikkeling. In vijf boringen werd onder de 20 tot 60 cm dikke bouwvoor een overgangshorizont (AC- of A/C-horizont) waargenomen.

De resultaten van het terreinwerk bevestigden de duidelijke overheersing van lemig zand en/of zware zandleem bovenaan de boorprofielen. In quasi elke boring werd een afwisseling van matig goed tot matig slecht gesorteerd lemig matig fijn zandig en/of zwaar matig fijn zandig leem geobserveerd. Deze eolische afzettingen, daterend uit het Weichseliaan, mogelijk Vroeg-Holoceen, gingen uiteindelijk abrupt over in Tertiair kleiig materiaal (lichte klei, klei, zandige klei of kleiig zand). Deze Paleogene afzettingen behoorden tot het Lid van Kortemark (Formatie van Tielt).

Ter hoogte van boring 2 werd licht humeuze zandige klei op slechts 60 cm diepte gevonden. Hieronder lag een zwaar zandlemig pakket dat vanaf 165 cm beneden het maaiveld meer humusrijk werd, en uiteindelijk veranderde deze in donkergrijze humusrijke lemige klei. De interpretatie van deze humusrijke kleiige pakketten was niet geheel duidelijk uit de boorresultaten. Vermoedelijk werden deze pakketten gevormd in een lokaal ondiepe kom of in een restgeul.

- Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?

Verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek is niet nodig.

1.4 Besluit

1.4.1 Archeologische verwachting

Het ontbreken van een uitlogingshorizont of enige andere vorm van profielontwikkeling in alle boringen wijst op een zekere verstoring in het plangebied. Het doet vermoeden dat oppervlakkige sporen en vondsten (zoals steentijdvondsten) zijn verdwenen of uit context zijn gebracht. Het uitlogingshorizont, indien deze hier oorspronkelijk aanwezig was, is mogelijk opgenomen in de bouwvoor door antropogene activiteiten, namelijk het ploegen van de akkerland. De kans om ruimtelijk intacte *in situ* vindplaatsen uit de steentijdperiode, die bestaan uit een strooiing van onder meer vuursteen, verbrande hazelnootfragmenten, verbrand bot, enz. ... terug te vinden in het plangebied is dus klein.

De boorresultaten geven aan dat de antropogene bewerking door ploegactiviteiten in het plangebied zich hoofdzakelijk beperkt tussen 20 en 45 cm onder het maaiveld. De ondiepe menselijke verstoring bewijzen dat het bodembestand in het plangebied relatief weinig aangetast is. Op basis van de topografische en bodemkundige gegevens wordt de kans op archeologische resten uit de Romeinse tijd en uit de volle middeleeuwen in het plangebied hoog geacht. In de ruimere omgeving loopt de Krommebeek en zijn archeologische sites en vondsten gekend, zowel uit de Romeinse tijd als de volle middeleeuwen.

1.4.2 Noodzaak verder vooronderzoek

Gezien het ontbreken van een uitlogingshorizont of enige andere vorm van profielontwikkeling in alle boringen dient geen verkennend en waarderend booronderzoek te volgen op het landschappelijk booronderzoek. Het terrein dient wel nog steeds te worden onderzocht door middel van een proefsleuvenonderzoek.

2 Proefsleuven

2.1 Beschrijvend gedeelte

2.1.1 Administratieve gegevens

Naam site	Roeselare, Klaproosstraat	
Ligging	Klaproosstraat, gemeente Roeselare, provincie West-Vlaanderen	
Kadaster	Roeselare, Afdeling 2, Sectie B, Perceel nr. 1585A, 1586B, 1587A, 1588A, 1584/02B, 1585/02B, 1553A, 1561D, 1562A, 1563M, 1564S en 1565D	
Coördinaten	Noordwest: x: 64218,0332; y: 182643,5537 Noordoost: x: 64334,8945; y: 182702,8819 Zuidwest: x: 64242,2866; y: 182595,8037 Zuidoost: x: 64366,2161; y: 182638,2217	
ID Archeologienota	2934	
Projectcode BAAC Vlaanderen	2018-0229	
Proefsleuvenonderzoek	Projectcode	2018A48
	Veldwerkleider	Sander De Ketelaere (archeoloog)
	Erkend archeoloog	Sander De Ketelaere (Erkenningsnummer: 2017/00176)
	Betrokken actoren	Ron Bakx (archeoloog)
		Stefanie Sadones (archeoloog)
		Niels Janssens (aardewerkspecialist)
		Olivier Van Remoorter (aardewerkspecialist)
		Annelies Claus (botspecialist)
	Carola Stern (natuursteenspecialist)	
Topografische kaart	Zie Figuur 1: Plangebied op topografische kaart	
Kadasterkaart	Zie Figuur 2: Plangebied op kadasterkaart (GRB)	

2.1.1 Archeologische voorkennis

Zie 1.1.2 Archeologische voorkennis

2.1.2 Onderzoeksopdracht

Proefsleuvenonderzoek is erg geschikt voor het opsporen van archeologische ensembles onder de vorm van grondsporen op rurale terreinen met een grote oppervlakte. Belangrijk hierbij is dat het sleuvenonderzoek aanleiding is voor een verdere evaluatie van het terrein in een archeologienota.

Deze onderzoeksopdracht kadert binnen de doelstelling van het vooronderzoek – het vaststellen van de aanwezigheid van een archeologische site en de karakteristieken en bewaringstoestand van deze site, alsook een analyse van de relatie met het landschap, de waarde en de impact van de geplande werken – die tijdens het voorgaande bureauonderzoek niet werd gehaald. Er wordt na het landschappelijk booronderzoek dan ook overgegaan tot verder vooronderzoek door middel van

proefsleuven om de onderzoeksdoelstellingen alsnog te halen. Hierbij moeten minstens volgende onderzoeksvragen beantwoord worden:

- *Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?*
- *Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?*
- *Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?*
- *Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?*
- *Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?*
- *Kan een archeologische site uitgesloten worden?*
- *Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?*

2.2 Werkwijze en strategie van het vooronderzoek

2.2.1 Motivatie noodzaak verder vooronderzoek

De landschappelijke boringen konden aantonen dat er binnen het projectgebied geen intacte steentijdsites aanwezig waren. De bodem was echter wel nog intact genoeg om archeologische (sporen)sites te bewaren. Daarom dient dan ook een archeologisch vooronderzoek door middel van boringen te worden uitgevoerd.

2.2.2 Onderzoeksdoel en -vragen

Het doel van het archeologisch vooronderzoek door middel van proefsleuven is teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied. Dit gebeurt door gebruik te maken van parallelle ononderbroken proefsleuven van 2 m breed met een tussenafstand van maximum 15 m.

2.2.3 Onderzoekstechnieken: keuze en motivatie

Deze onderzoeksmethode is erg geschikt voor het opsporen van archeologische ensembles onder de vorm van grondsporen op rurale terreinen met een grote oppervlakte. Belangrijk hierbij is dat het sleuvenonderzoek aanleiding is voor een verdere evaluatie van het terrein in een archeologienota. Indien de kans op aanwezigheid van waardevolle archeologische ensembles vrijwel onbestaande wordt ingeschat, is het sleuvenonderzoek in regel het eindpunt van het archeologisch traject. Wanneer de kans hoog wordt ingeschat, wordt binnen de archeologienota een advies voor een vervolgetraject geformuleerd. Vaak bestaat dit uit een vlakdekkende opgraving op specifiek afgebakende zones van het onderzoeksterrein.

Tijdens dergelijk onderzoek is het van belang dat slechts een beperkt deel van het plangebied onderzocht wordt. Archeologische sporen worden tijdens een sleuvenonderzoek immers niet volledig onderzocht. Om de kans op de beschadiging van het archeologisch ensemble te beperken, wordt een dekkingsgraad van 10%-15% vooropgesteld. Zo wordt het resultaat van het onderzoek bereikt met een minimum aan destructie van het archeologisch erfgoed.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek kan ook een landschappelijk bodemonderzoek worden uitgevoerd. Dit gebeurt door de aanleg van systematisch ingeplande profielkolommen.

- Is het MOGELIJK deze methode toe te passen op dit terrein? **Ja.**
- Is het NUTTIG deze methode toe te passen op dit terrein (levert het iets op)? **Ja.**
- Is het overdreven SCHADELIJK voor het bodemarchief deze methode toe te passen op dit terrein? **Neen.**
- Is het NOODZAKELIJK deze methode toe te passen op dit terrein (kosten-batenanalyse)? **Ja.**

Archeologische proefsleuven zijn – samen met een veldkartering door middel van metaaldetectie – voor de projectlocatie **de aangewezen onderzoeksmethode**. Dankzij dergelijke proefsleuven zal tegen een aanvaardbare kost snel een inschatting kunnen gemaakt worden over de bewaringstoestand van het archeologisch ensemble.

2.2.4 Methoden en technieken

Overgenomen uit Archeologienota ID2934:

“Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle ononderbroken proefsleuven in het onderzoeksgebied. Bij de inplanting bedraagt de afstand tussen de proefsleuven minimum 12m

en maximum 15m (van middenpunt tot middenpunt). Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2 m breed en NW-ZO georiënteerd. In dit geval zullen 8 NW-ZO georiënteerde sleuven aangelegd worden (Figuur 6). Daarnaast worden extra volg-, dwarsseuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10%, oftewel ca. 866 m², van de onderzoekbare oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5%, oftewel ca. 217 m², door middel van volg-, dwarsseuven of kijkvensters. In totaal wordt zo 12,5% oftewel 1.083 m² onderzocht. Op die manier is er een maximale info voor een minimale kost.

De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. urnengraven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hierboven beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.”⁹

⁹ ACKE & BRACKE 2017

Figuur 6: Inplanting proefsleuven op orthofoto

2.2.5 Organisatie van het vooronderzoek

Het onderzoek werd uitgevoerd op 9 en 10 januari 2018 onder leiding van erkend archeoloog Sander De Ketelaere. Verder werd het veldwerk uitgevoerd door archeologen Stefanie Sadones en Ron Bakx.

De sleuven werden aangelegd met behulp van een kraan op rupsbanden van 21 ton met een gladde graafbak van 2 m. Van alle sleuven werden overzichtsfoto's gemaakt. De sleuven en sporen werden ingetekend door middel van een GPS van het type Geomax Zenith 25 PRO en gedocumenteerd aan de hand van beschrijvingen. Indien een spoor zich tegen de putwand bevond, werd het werkputprofiel opgeschoond om de relatie tussen het spoor en de bodemhorizonten te registreren. Sporen-, foto- en vondstenlijsten werden digitaal geregistreerd in het veld. Gebruik makend een GIS omgeving werden de verzamelde data verwerkt tot een gedetailleerd en overzichtelijk grondplan (Figuur 7).

Figuur 7: Foto's methodiek

2.2.6 Afwijkingen uitvoer onderzoek

Het onderzoek werd uitgevoerd volledig conform de opgestelde methode en strategie en conform de Code van Goede Praktijk.

In regel werden alle sleuven aangelegd zoals voorgesteld in de specifieke methodologie. In de noordwestelijke hoek van het terrein konden niet alle sleuven volledig aangelegd worden omwille van de aanwezigheid van enkele bomen. Ook in het zuiden van werkput 7 kon de sleuf niet volledig aangelegd worden aangezien daar een doorgang voor de graafmachine was voorzien. Uiteindelijk werd een oppervlakte van 7.756 m² onderzocht. Er werden kijkvensters aangelegd in werkput 2, 3 en 4.

Er werd in totaal 914 m² sleuf en kijkvensters aangelegd. De sleuven strekten zich uit over 429 m lengte. Dit houdt een dekkinggraad in van 11,7% van het onderzochte gebied (7.756 m²) (Figuur 8).

2.2.1 Inbreng specialisten en externe wetenschappelijke begeleiding

Er werd geen beroep gedaan op externe specialisten.

Figuur 8: Aangelegde proefsleuven en kijkvensters op orthofoto, met aanduiding reden tot afwijkingen

2.3 Assessmentrapport

2.3.1 Assessment vondsten

2.3.1.1 Methode en technieken

Assessment van vondsten/monsters

Kader

Spoornummers: WP2, S2.004, S3.001, S3.002, S5.001

Materiaalcategorie: Aardewerk, natuursteen, bot

Contextbeschrijving: Aangetroffen bij de aanleg van het vlak van de proefsleuven.

Terreinmethodiek:

Er zijn in totaal 29 vondsten verzameld. Deze vondsten, verspreid over 7 vondstnummers, werden allen bij de aanleg van het vlak verzameld (Figuur 9).

Methode en technieken van assessment

De verschillende materiaalcategorieën, met uitzondering van glas, zijn bekeken door een specialist ter zake.

Tabel 1: Geraadpleegde specialisten

Vondstcategorie	Specialist
natuursteen	C. Stern
Dierlijk bot	A. Claus
Romeins aardewerk	N. Janssens
Middeleeuws aardewerk	O. Van Remoorter

Tijdens het vooronderzoek met ingreep in de bodem in de vorm van proefsleuven werden verschillende relevante archeologische vondsten aangetroffen. Alle vondsten zijn beschreven in de vondstenlijst (zie bijlage). De grootste materiaalcategorie is aardewerk met 27 vondsten. Daarnaast werd ook een wetsteen aangetroffen en een stuk botmateriaal. Het aardewerk werd bekeken door Niels Janssens en Olivier Van Remoorter. Het botmateriaal werd bekeken door Annelies Claus, de wetsteen werd op soort gebracht door Carola Stern.

De vondsten werden zo nauwkeurig mogelijk gedateerd. Door de zware fragmentatie en matige bewaring van het scherfmateriaal was het in alle gevallen slechts mogelijk om een brede datering te kunnen geven per periode.

Bij het botmateriaal werd zoveel mogelijk geprobeerd om de diersoort te bepalen en het type bot.

Bij de natuursteen werd het soort steen en de herkomst zoveel mogelijk bepaald.

Inventaris Romeins aardewerk (Niels Janssens)

Voor de inventaris wordt verwezen naar Tabel 2, waarin alle data per vondstnummer is verzameld.

Tabel 2: Romeins aardewerk

Spoornummer + Vondstnummer	Reducerend gebakken, gedraaid aardewerk (RED)	Handgevormd aardewerk (HGV)
WP2 (VNR1)	1	
S3.002 (VNR2)	3	
S2.004 (VNR4)	8	1

Alle Romeinse scherven van Roeselare Klaproosstraat werden enkel op basis van aardewerksoort gedetermineerd. De fragmenten waren te klein om specifieke vormen of vormdetails in te herkennen.

VNR1 (vlak WP2) en VNR4 (S2.004) bevatten enkel Romeins aardewerk. Beide werden gevonden in de omgeving van de kruisplattegrond. Het vondstmateriaal kan niet nader gedateerd worden, maar geeft wel een extra indicator voor de Romeinse bewoning.

VNR2 (S3.002) bevat zowel Romeins als middeleeuws aardewerk. Het is niet geweten of het hier om residueel of intrusief materiaal gaat. Ook hier kon het materiaal niet verder gedateerd worden dan Romeins en laatmiddeleeuws.

De scherven waren allen sterk gefragmenteerd en slechts matig bewaard.

Conservatie en behandeling

Er zijn geen vondsten gedaan die verdere conservatie of behandeling nodig hebben.

Potentieel op kenniswinst

De Romeinse artefacten konden niet direct gelinkt worden aan de sporen van de kruisplattegrond, maar ze bevestigen wel dat er een duidelijke Romeinse aanwezigheid was in deze zone. Op dit moment lijken de scherven geen echte kenniswinst op te leveren aangezien de datering is af te leiden uit de plattegrond.

Inventaris middeleeuws aardewerk (Olivier Van Remoorter)

Voor de inventaris wordt verwezen naar

Tabel 3, waarin alle data per vondstnummer is verzameld.

Tabel 3: Middeleeuws aardewerk

Spoornummer + Vondstnummer	Oxiderend gebakken, geglazuurd aardewerk	Faience
S3.002 (VNR2)	1	
S5.001 (VNR3)	1	
S3.001 (VNR7)	7	4

VNR2 (S3.002) bevat zowel Romeins als middeleeuws aardewerk. Het is niet geweten of het hier om residueel of intrusief materiaal gaat. Het middeleeuwse materiaal kon niet verder gedateerd worden van laatmiddeleeuws. Het Romeins aardewerk kon niet nauwer gedateerd worden.

VNR3 (S5.001) en VNR7 (S3.001) bevatten beiden laatmiddeleeuws aardewerk. Bij VNR3 gaat het enkel om geglazuurd aardewerk terwijl er bij VNR7 zowel geglazuurd aardewerk als faience aanwezig was in het spoor. Het gaat hierbij telkens om vermoedelijke perceelsgreppels die al dan niet nog in de lijn liggen met het huidige kadaster. Het materiaal kon niet verder gedateerd worden dan laatmiddeleeuws.

Conservatie en behandeling

Er zijn geen vondsten gedaan die verdere conservatie of behandeling nodig hebben.

Potentieel op kenniswinst

De scherven uit de greppels laten toe om deze greppels in de late middeleeuwen te dateren.

Inventaris dierlijk botmateriaal (Annelies Claus)

Voor de inventaris wordt verwezen naar Tabel 4, waarin alle data per vondstnummer is verzameld.

Tabel 4: Dierlijk botmateriaal

Spoornummer + Vondstnummer	Aantal	Diersoort	beendertype
S3.001 (VNR6)	1	Paard of koe	Humerus

Het botfragment werd geïdentificeerd als een deel van de *humerus* van grootvee. Het fragment was te klein om te determineren of het om een koe of een paard ging.

Conservatie en behandeling

Er zijn geen vondsten gedaan die verdere conservatie of behandeling nodig hebben.

Potentieel op kenniswinst

Het botmateriaal werd gevonden in een laatmiddeleeuwse greppel. Deze greppel kon gedateerd worden op basis van het aardewerk. Het botmateriaal leverde geen extra kenniswinst op.

Inventaris natuursteen (Carola Stern)

Voor de inventaris wordt verwezen naar Tabel 5, waarin alle data per vondstnummer is verzameld.

Tabel 5: Natuursteen

Spoornummer + Vondstnummer	Aantal	steensoort
S2.004 (VNR5)	1	Grijze kwartsiet

De natuursteen kon enkel gedetermineerd worden als grijze kwartsiet. Deze werd gebruikt als wetsteen.

Conservatie en behandeling

Er zijn geen vondsten gedaan die verdere conservatie of behandeling nodig hebben.

Potentieel op kenniswinst

De wetsteen werd gevonden in S2.004 samen met Romeins aardewerk. Vermoedelijk heeft de wetsteen dezelfde datering. Het aantreffen van een wetsteen doet vermoeden dat er metalen voorwerpen aanwezig waren binnen de nederzetting.

Inventaris WO1 materiaal

In werkput 4 werd een obus gevonden. Deze werd ingemeten als puntvondst, maar aangezien het om een onontploft projectiel ging, werd deze niet ingezameld. Het projectiel werd meegenomen door de ontmijningsdienst van het leger, DOVO.

Conservatie en behandelin

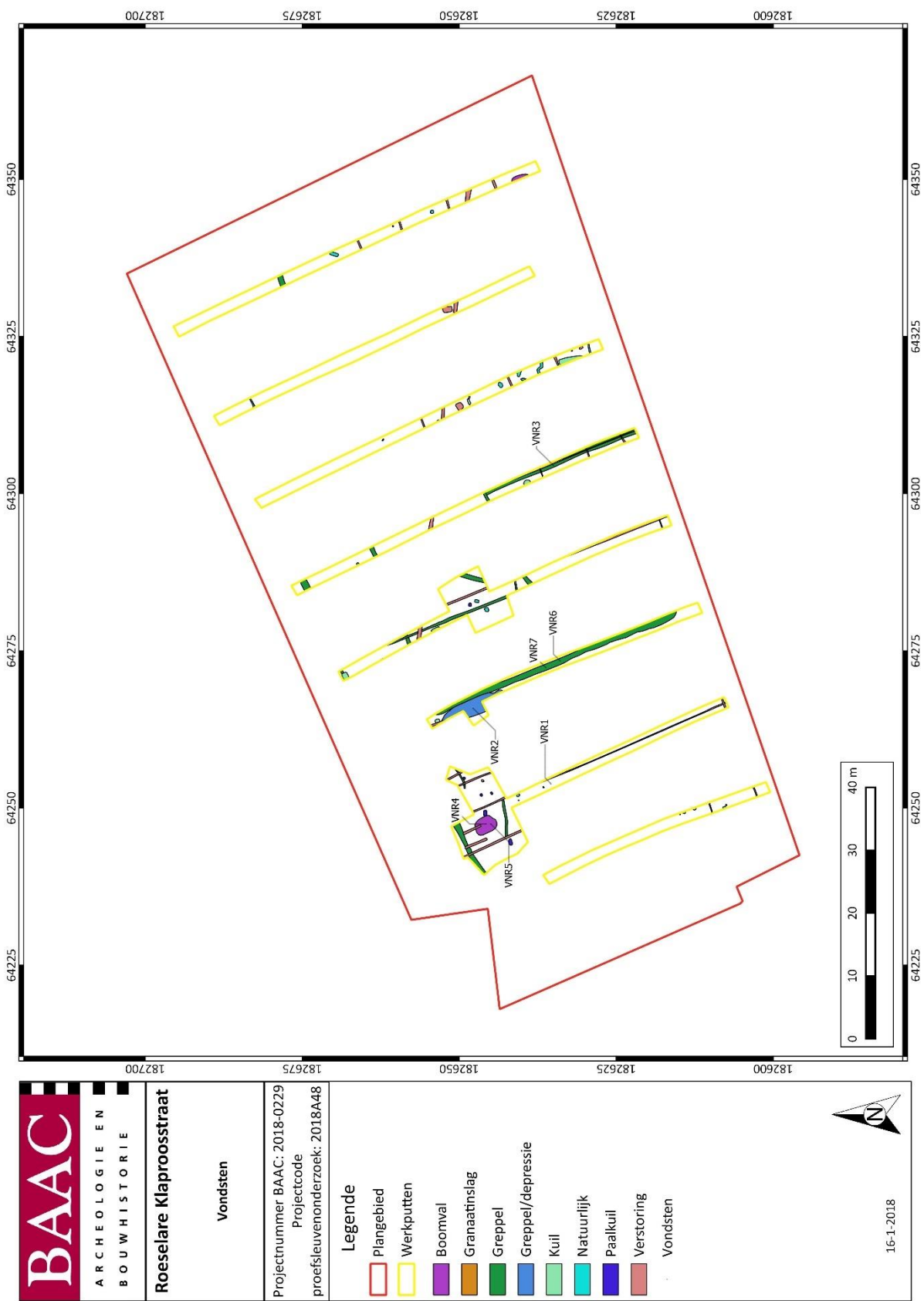
Er zijn geen vondsten gedaan die verdere conservatie of behandeling nodig hebben.

Potentieel op kenniswinst

Het projectiel is een indicator van de strijd die in oktober 1918 gevoerd werd in de buurt van Roeselare en de Krommebeek. Aangezien het projectiel niet ingezameld kon worden is het echter niet mogelijk om de herkomst ervan te bepalen en blijft de kenniswinst beperkt.

2.3.1.2 Synthese vondstmateriaal

Het potentieel op kenniswinst op basis van de archeologische artefacten is matig. Tijdens het proefsleuvenonderzoek konden ze in verband gebracht worden met de kruisplattegrond, maar deze laatste kon reeds gedateerd worden zonder het vondstmateriaal. Bijkomende aardewerkvondsten binnen de palen van de kruisplattegrond kunnen echter wel de datering nog verfijnen.

Figuur 9: Vondstlocatie

2.3.2 Assessment stalen

Er werden geen stalen genomen voor verdere analyse ten behoeve van absolute dateringen (^{14}C , OSL), micromorfologisch onderzoek, textuuranalyse of palynologisch onderzoek. Het aanwenden van deze technieken valt niet binnen de doelstelling van veldkartering.

2.3.3 Conservatieassessment

Niet van toepassing.

2.3.4 Assessment sporen en structuren

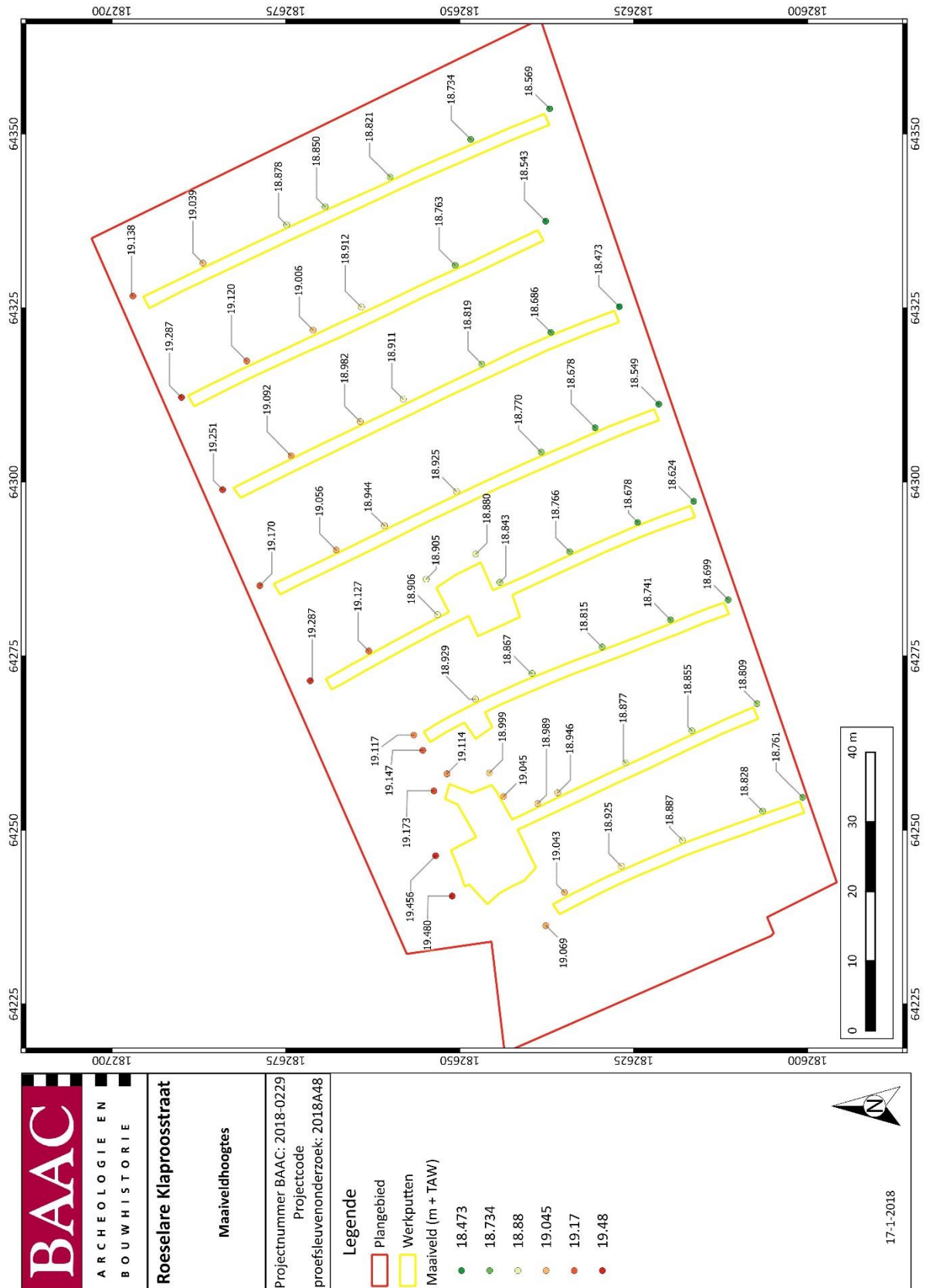
2.3.4.1 Manifestatie archeologische site aan huidig oppervlak

Er werden geen sporen, structuren of archeologische ensembles aangetroffen aan het oppervlak van het onderzoeksterrein.

2.3.4.2 Stratigrafie van de site

De antropogene stratigrafie van de site bestond uit slechts één relevant (leesbaar) archeologisch niveau. Het vlak bevond zich in het plangebied op een hoogte tussen ca. 17,6 m +TAW en 18,5 m +TAW (Figuur 10 en Figuur 33). Het maaiveld bevindt zich in het noordwesten van het plangebied op ongeveer 19,1 m +TAW, en in het zuidoosten van het plangebied op een hoogte van ca. 18,5 m +TAW (Figuur 11). Het vlak bevondt zich gemiddeld 60 cm onder het maaiveld. Ter hoogte van werkput 3 reikte het vlak ca 80 cm onder het maaiveld. Hier moet wel de kanttekening gemaakt worden dat deze werkput mogelijk iets te diep aangelegd werd doordat er een recentere greppel aanwezig was binnen het grootste deel van de werkput.

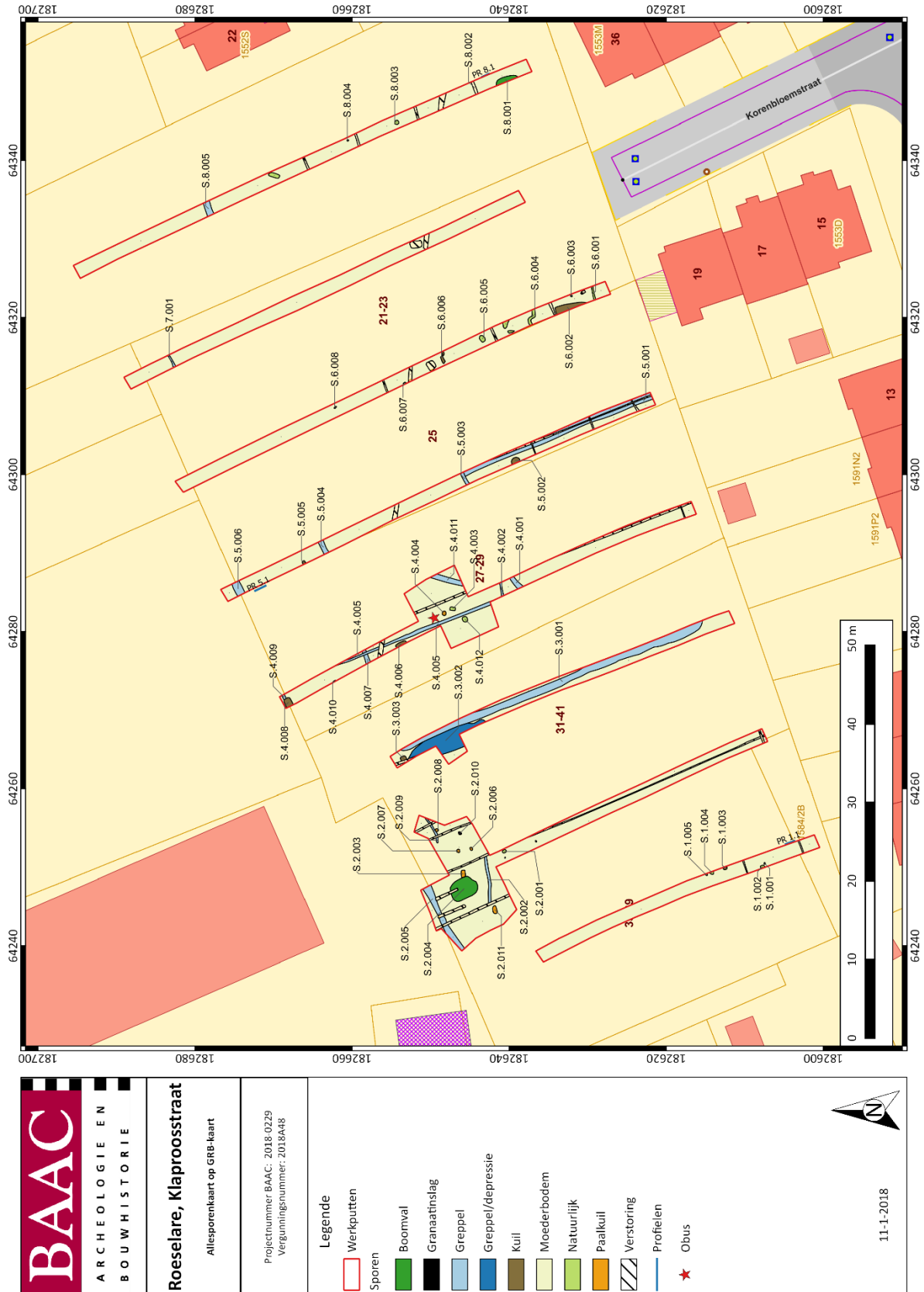
Figuur 11: Maaiveldhoogtes

2.3.4.3 Weergave onderzoek: kaarten

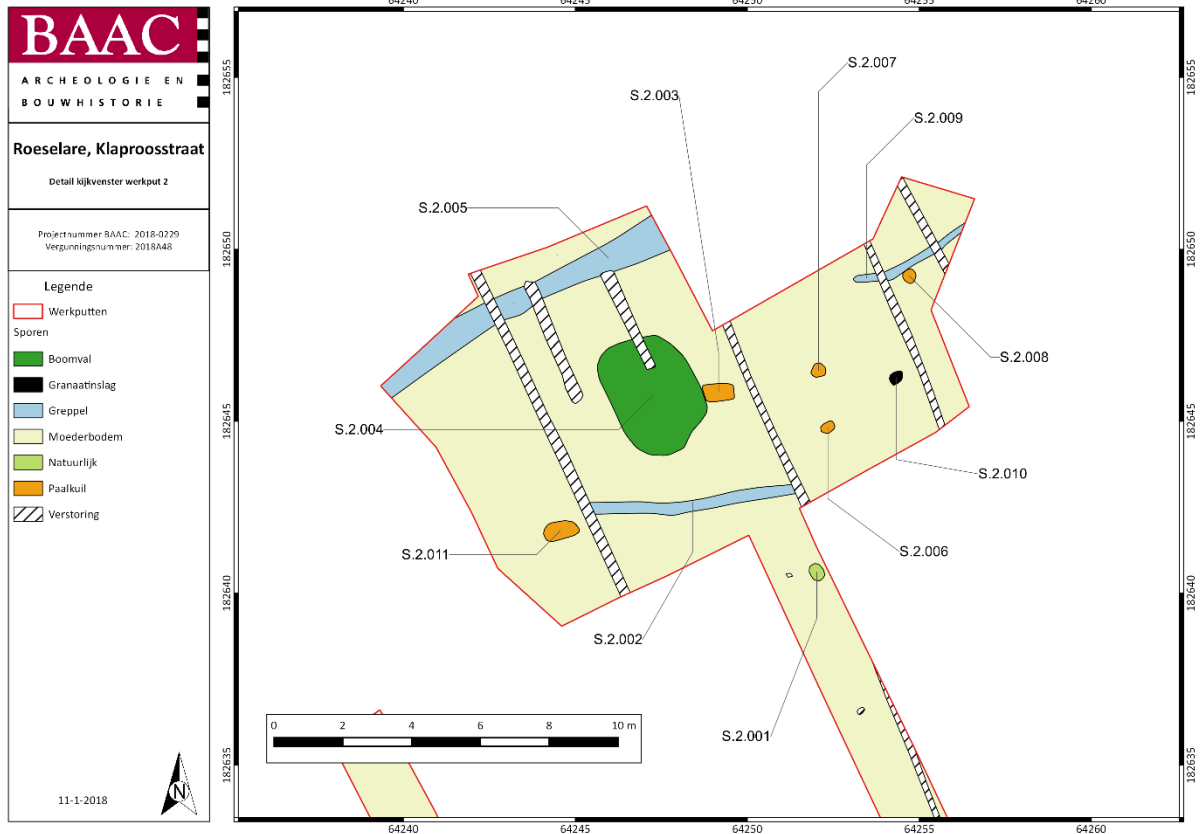
Hieronder volgt een overzicht van de aangetroffen sporen aan de hand van de allesporenkaart (Figuur 12). Naast de proefsleuven werden ook twee kijkvensters aangelegd, om op deze manier optimale informatie te verkrijgen over het al dan niet aanwezige sporenbestand in het plangebied.

Het eerste kijkvenster (WP2) werd aangelegd rond een gecoupeerd spoor dat in de coupe een duidelijke paalkuil was (Figuur 23). Er was reeds het vermoeden, op basis van vorm in vlak en coupe, dat het hier ging om een paalkuil horend bij een kruisplattengrond. Er is dus gericht gezocht naar een tweede paalspoor ter bevestiging van dit vermoeden. Deze tweede paalkuil is in de uitbreiding in het westen aangetroffen. Er werd besloten dit kijkvenster niet verder uit te breiden gezien de weersomstandigheden en werkomstandigheden. Bovendien stond de determinatie op dit ogenblik reeds vast. In dit kijkvenster werd dus een deel van een Romeinse kruisplattengrond aangetroffen (Figuur 13).

Het tweede kijkvenster (WP4) werd aangelegd rond twee mogelijk paalkuilen. Na de aanleg van het kijkvenster werden de sporen gecoupeerd, maar deze bleken natuurlijk of twijfelachtig te zijn (Figuur 14).

Figuur 12: Allesporenkaart op GRB-kaart

Figuur 13: Uitsnede allesporenkaart, ter hoogte van werkput 2

Figuur 14: Uitsnede allesporenkaart, ter hoogte van werkput 4

2.3.4.4 Harrismatrix van complexe stratigrafie en complexe spoorcombinaties

Niet van toepassing.

2.3.4.5 Beschrijving sporenbestand

In totaal werden 52 spoornummers uitgedeeld. De recente verstoringen (nl. drainagebuizen) en natuurlijke sporen (veroorzaakt door bioturbatie, windvallen, bodemvorming...) werden ingemeten als zijnde recent of natuurlijk en kregen geen spoornummer. De interpretatie van de genummerde sporen werd gecontroleerd en bijgesteld a.d.h.v. enkele coupes. Hierbij bleken enkele van de gecoupeerde sporen alsnog natuurlijk te zijn. Een overzicht van het aantal aangetroffen sporen en hun interpretatie is weergegeven in onderstaande tabel.

Tabel 6: Aantal sporen per categorie

Interpretatie	Aantal
Kuil	8
Greppel	17
Granaatinslag	2
Paalkuil	6
Natuurlijk	18
Recent	1

Kuilen

In totaal werden acht kuilen aangetroffen (S1.003, S3.003, S4.006, S4.008, S5.002, S5.005, S6.002 en S6.006). De meeste van deze kuilen waren tussen 50 en 100 cm groot en hadden een grijsbruine kleur. Ze bevatten ook bijna allen ijzerconcreties.

Kuil 4.006 bevond zich tegen de sleufwand. Deze kuil heeft een lichtere grijze kleur en een lengte van 145 cm. Mogelijk gaat het hier eerder om een boomval (Figuur 15).

Kuil 4.008 ligt in het noorden van WP4. De kuil ligt boven een greppel die zichtbaar is vanaf 18^e eeuwse kaarten. De kuil heeft ook een donkerdere vulling. Vermoedelijk gaat het hier dus om een recentere kuil. Dit lijkt bevestigd te worden door het feit dat de kuil een jonge greppel oversnijdt (Figuur 16).

Figuur 15: Kuיל S4.006

Figuur 16: Kuיל S4.008

Greppels

In totaal werden 17 greppelsecties aangetroffen (S2.002, S2.005, S2.009, S3.001, S3.002, S4.001, S4.002, S4.005, S4.007, S4.009, S4.011, S5.001, S5.003, S5.004, S5.006, S7.001, S8.005).

Enkele van deze greppels zijn reeds zichtbaar op oude kadasterkaarten (S2.005, S4.009, S5.001 en S5.006). Deze sporen zijn niet zichtbaar op recente orthofoto's. Greppel 3.001 is hier vermoedelijk gelijktijdig mee, maar is niet zichtbaar op de historische kaarten (Figuur 21). Op basis van het vondstmateriaal kunnen deze greppels in de late middeleeuwen gedateerd worden. (Figuur 17).

S4.007, S5.004 en S8.005 liggen op één lijn en hebben een gelijkaardige vulling. In WP6 en WP7 werd deze greppel niet aangetroffen, maar het is mogelijk dat deze in de bouwvoor is opgenomen (Figuur 18).

Figuur 17: S4.009 in het vlak

Figuur 18: S5.004 in het vlak

Figuur 19: S4.001 in het vlak

Figuur 20: S2.009 in het vlak

S4.001 en S5.003 hebben ook een gelijkaardige vulling en zijn vermoedelijk deel van dezelfde gracht. Vermoedelijk verdwijnen deze in de bouwvoor (Figuur 19).

De overige greppels hebben allen een grijze tot lichtgrijze vulling. Deze zijn slechts over een kortere afstand te volgen. Er werd geen vondstmateriaal in aangetroffen maar op basis van de kleur worden deze als oudere greppels geïnterpreteerd (Figuur 20).

S3.002 is vermoedelijk een greppel, maar kan ook een depressie zijn. Het spoor loopt evenwijdig met S3.001. In dit spoor werd zowel Romeins als middeleeuws aardewerk aangetroffen. Het is niet geweten of het Romeins aardewerk residueel is of het middeleeuws aardewerk intrusief.

Figuur 21: Greppels op de Atlas der Buurtwegen (Recente greppels zijn zichtbaar op oude kadasterkaarten of gedateerd via vondstmateriaal, Vermoedelijk recente greppels zijn mogelijke voorlopers van percelleringsgreppels, Vermoedelijk oudere greppels kunnen niet vergeleken worden met oude percelleringen en krijgen een oudere dan laatmiddeleeuwse datering mee)

Paalkuilen

Er werden zes sporen als paalkuilen geïnterpreteerd (S2.003, S2.006, S2.007, S2.008, S2.011 en S4.004). De meeste hiervan bevonden zich binnen het kijkvenster in werkput 2. Het gaat steeds om (licht)grijze ovale sporen met een gemiddelde grootte van 50 cm.

S2.003 en S2.011 zijn vermoedelijk twee paalkuilen van een Romeinse kruisplattegrond (Figuur 22; Figuur 24). Beiden hebben een gelijkaardige kleur, grootte en oriëntatie. S2.003 werd gecoupeerd en kon duidelijk als middenstaander geïnterpreteerd worden (Figuur 23). Het spoor bestond in de coupe uit twee lagen en had een diepte van 40 cm. Laag 1 had een homogene grijze vulling en laag 2 had een lichtgrijze vulling met brokjes verbrande leem. Er werd geen aardewerk in aangetroffen.

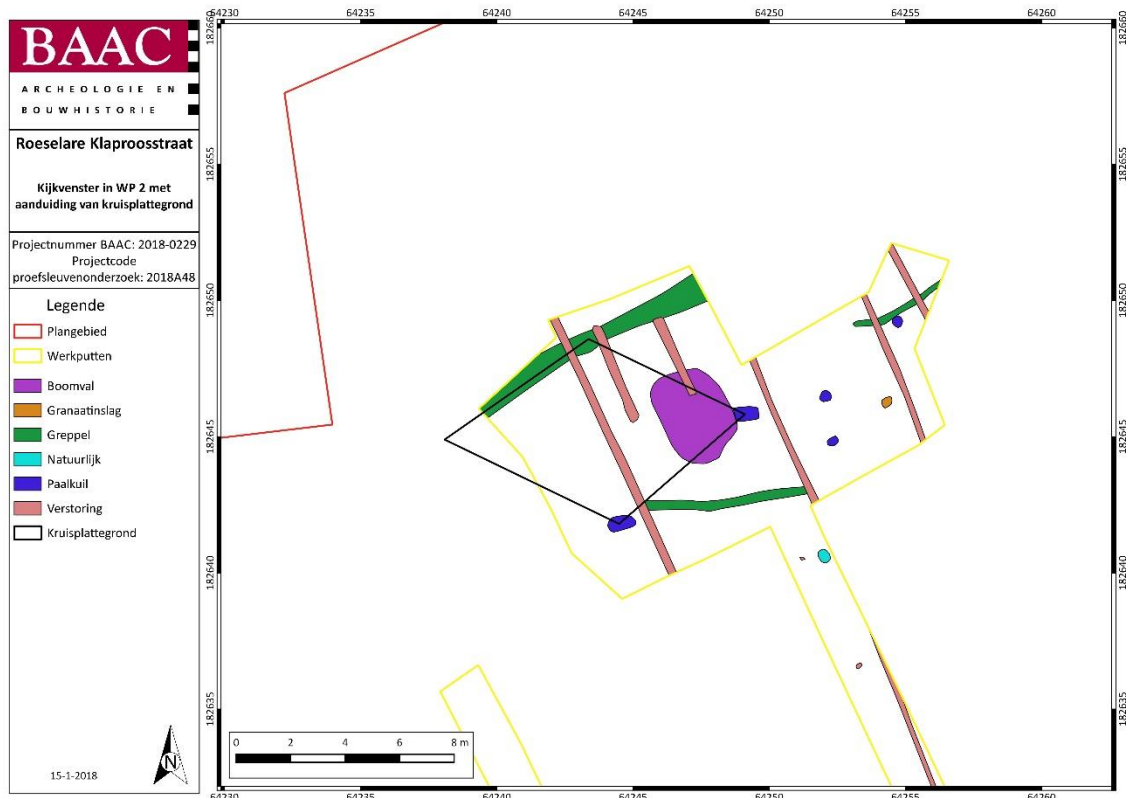
Aangezien deze kruisplattegrond tijdens het veldwerk reeds herkend werd, werd ervoor gekozen om niet alle paalkuilen op te sporen. Op deze manier kunnen de overige sporen beschermd blijven van de niet-ideale opgravingsomstandigheden van het proefsleuvenonderzoek. Zo had de aanhoudende regen in januari voor extreem natte omstandigheden gezorgd en had de kraanmachinist beperkte ervaring in archeologisch onderzoek. Het aanleggen van een kijkvenster is steeds een uitdaging, maar in dergelijke omstandigheden leek het ongewenst om verder uit te breiden.

Figuur 22: Paalkuil S2.003 (links) en S2.011 (rechts)

Figuur 23: Paalkuil S2.003 in coupe

Figuur 24: Kijkvenster in WP2 met weergave van de ligging van de kruisplattegrond.

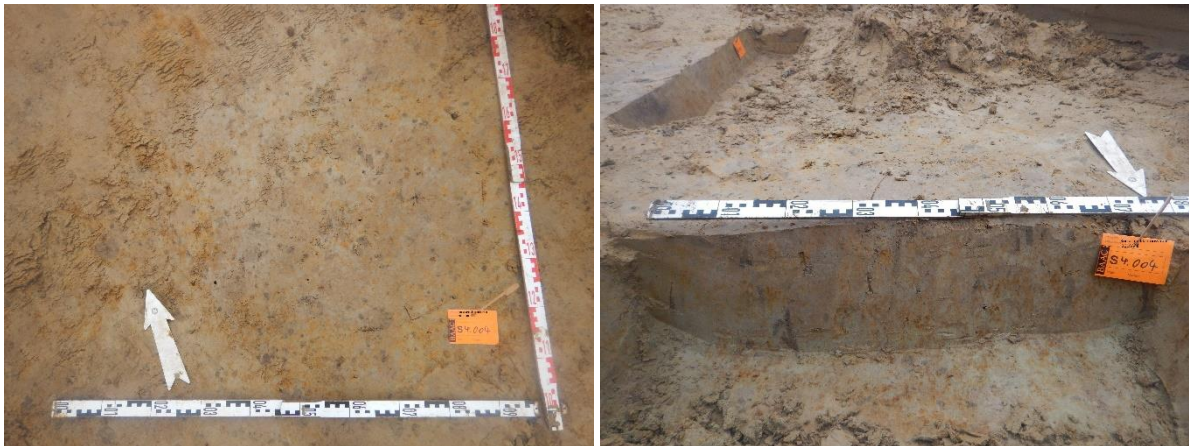
S2.006, S2.007 en S2.008 zijn allen kleinere paalkuilen met een grootte van ongeveer 40 cm. Mogelijk zijn ze gelijktijdig met de kruisplattegrond maar door het ontbreken van aardewerk in de sporen kon dit niet met zekerheid worden aangetoond (Figuur 25). De kleur van de vulling lijkt in ieder geval op een soortgelijke ouderdom te wijzen.

Figuur 25: Paalkuil S2.006

S4.004 was in de coupe tot een diepte van 10 cm bewaard en bestond slechts uit één grijze vulling. Het gaat hier echter over een zeer twijfelachtige interpretatie, gezien de grote mate van bioturbatie en de vage begrenzing. Rond dit spoor werd een kijkvenster aangelegd maar er werden geen sporen

aangetroffen die in verband gebracht konden worden met S4.004. Er werd geen aardewerk aangetroffen in dit spoor (Figuur 26).

Figuur 26: Paalkuil S4.004 in vlak en in coupe

Granaatinslagen

Binnen het plangebied werden op twee locaties granaatinslagen aangetroffen, S2.010 en S4.010. Deze kunnen gedateerd worden in oktober 1918 wanneer het Belgische en Franse leger Roesselare wou bevrijden. De Duitsers hadden op dat moment stelling genomen aan de Krommebeek. De aangetroffen obus in WP4 is vermoedelijk ook in deze periode te dateren (Figuur 27).

Figuur 27: Granaatinslag S2.010 en de obus in WP4

Verstoringen

Er werd één spoor als verstoring geïnterpreteerd (S8.002). Het gaat hierbij om een drainagebuis. Over het gehele terrein was een netwerk van noord-zuid georiënteerde drainagebuizen, bestaande uit aardewerken buissegmenten, en een jongere oost-west georiënteerd drainagesysteem, bestaande uit plastieken drainagebuizen.

Natuurlijk

Doorheen het plangebied werden een groot deel natuurlijke sporen aangeduid. Enkele hiervan werden eerst als kuil of paalkuil geïnterpreteerd en veranderde de interpretatie na het plaatsen van een coupe (S4.003 en S4.012). Deze sporen bevonden zich beiden binnen het kijkvenster in werkput 4.

S2.004 is een groter natuurlijk spoor dat vermoedelijk een boomval is. Door de grootte van het spoor en de aanwezigheid van aardewerk werd hier een boring in geplaatst ter verificatie. Het spoor bleek hierbij slechts 10 cm diep te zijn (Figuur 28).

Figuur 28: Natuurlijk spoor S2.004

2.3.5 Assessment onderzoeksterrein

2.3.5.1 Landschappelijke en aardkundige situering

Zie 1.3.6 Analyse van het landschappelijk bodemonderzoek

2.3.5.2 Bodem, paleolandschap en referentieprofielen

Aangezien het proefsleuvenonderzoek voorafgegaan werd door een landschappelijk booronderzoek werden geen referentieprofielen meer geplaatst. Er werden namelijk reeds genoeg referentieprofielen beschreven tijdens het booronderzoek. Deze zijn beschreven in hoofdstuk 1.3.6 Analyse van het landschappelijk bodemonderzoek.

Er werden in totaal nog drie standaardprofielen bijgeplaatst (Figuur 32). In het westen van het plangebied bevindt de teelaarde zich op een bioturbatierijke laag met daaronder de lemige C-horizont (Figuur 29). Het noordelijke profiel toonde dezelfde situatie (Figuur 30). In het oosten van het terrein lijkt zich nog een B-horizont met veel ijzerconcreties te bevinden onder de teelaarde. Deze werd niet aangetroffen binnen het landschappelijk booronderzoek. Mogelijk gaat het om een lokaal fenomeen. Daaronder bevindt zich de C-horizont die zandiger is dan in het westen. De zandigere C-horizont werd reeds gedocumenteerd in het landschappelijk booronderzoek (Figuur 31).

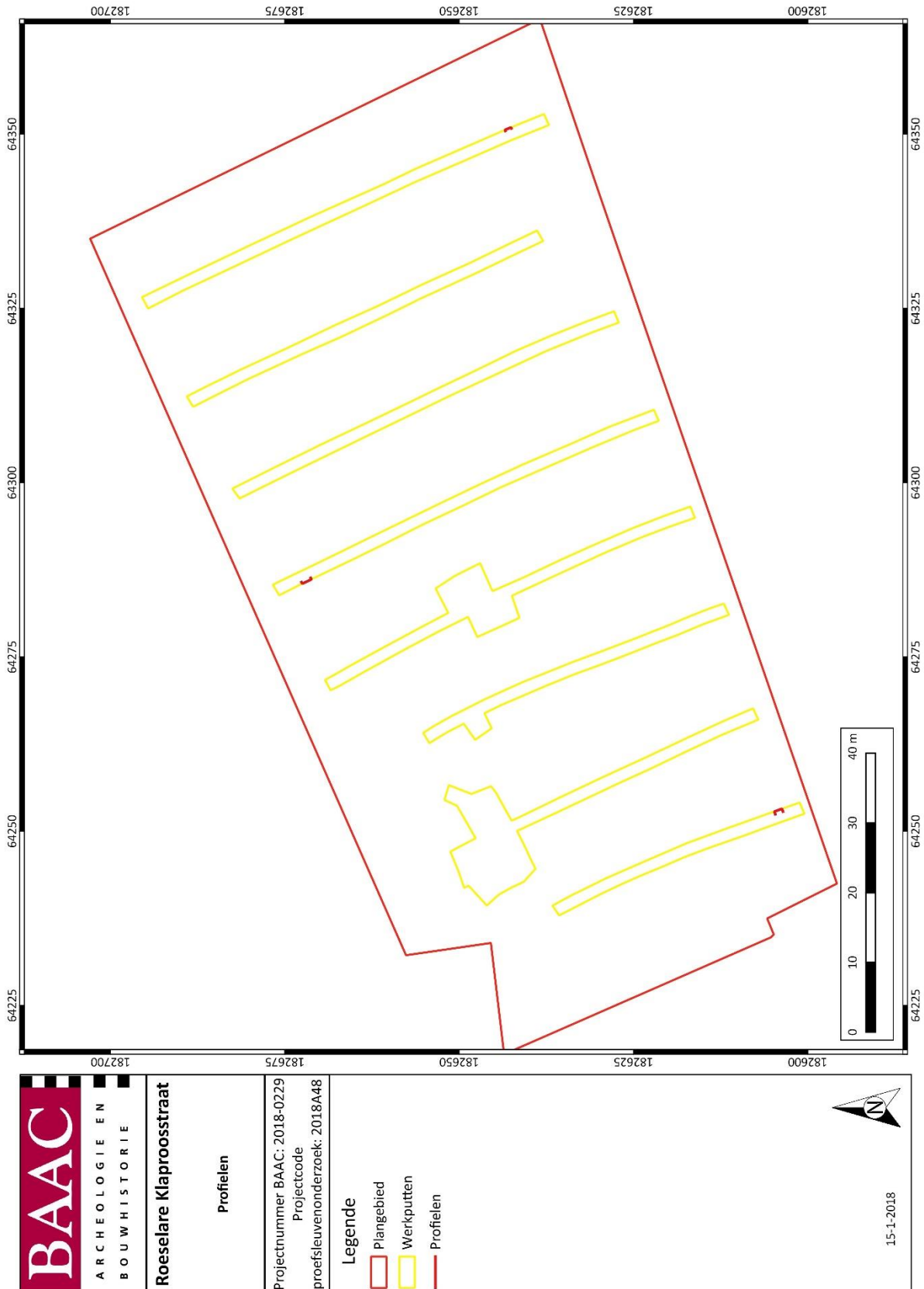
Figuur 29: Westelijk profiel (PR1.1)

Figuur 30: Noordelijk profiel (PR5.1)

Figuur 31: Oostelijk profiel (PR8.1)

Figuur 32: Overzichtsplan van alle profielputten

2.3.5.3 Historiek

Zie “Archeologienota Roeselare Klaproosstraat: Verslag van Resultaten”¹⁰

2.3.5.4 Archeologisch kader

Zie “Archeologienota Roeselare Klaproosstraat: Verslag van Resultaten”¹¹

2.3.5.5 Datering en interpretatie onderzoeksterrein

Binnen het plangebied werden zowel Romeinse, postmiddeleeuwse als modernere sporen aangetroffen.

Voor de Romeinse periode gaat het om minstens twee paalkuilen die vermoedelijk een kruisplattegrond vormen van het type IIB. Deze kruisplattegronden zijn te dateren vanaf de Flavische periode tot de late 2^e eeuw.¹² In de regio van het plangebied werden gelijkaardige plattegronden reeds aangetroffen in Bavikhove – Eerste Aardstraat.¹³ In de ruimere omgeving zijn deze eerder aangetroffen te Brugge-Refuge, Brugge-Molenbeek, Knesselare-Flabbaert. De lengte van deze gebouwen bevindt zich tussen 6,5 en 16,5 m, met een gemiddelde lengte van 11 m. De breedte meet dan ongeveer 5,5 meter gezien uitgegaan wordt van een ritme 2:1.¹⁴ Dit komt overeen met de lengte die vermoed wordt voor de aangetroffen kruisplattegrond.¹⁵ De Romeinse aanwezigheid in de omgeving van het plangebied is ook reeds gekend uit eerdere opgravingen. Tot nu toe werd deze aanwezigheid echter steeds op de oostelijke oever van de Krommebeek aangetroffen.

De postmiddeleeuwse sporen bestaan uit greppels die al dan niet nog zichtbaar waren op oude kadasterkaarten. De greppels die niet meer zichtbaar waren op oude kadasterkaarten waren wel te dateren door middel van het aardewerk.

De modernere sporen betreffen de twee granaatinslagen en de aangetroffen obus die allen in de Eerste Wereldoorlog te dateren zijn. Meer bepaald in oktober 1918 toen het Belgische en Franse leger probeerde Roeselare te bevrijden van het Duitse leger dat stelling genomen had achter de Krommebeek. Gedurende een tweetal dagen werd zwaar gevochten in de omgeving van het plangebied. Ter hoogte van de site Roeselare Vloedstraat werden ook verschillende sporen aangetroffen van deze veldslag. Het gaat hierbij om meerdere granaatinslagen alsook een geweer van een Duitse deserteur.¹⁶

2.3.5.6 Verklaring ontbreken archeologische ensemble

Niet van toepassing

2.3.5.7 Confrontatie resultaten eerder vooronderzoek

Aardkundige bevindingen

Zie 1.3.6.4 Confrontatie resultaten bodemonderzoek met eerder vooronderzoek

Historisch archeologisch en cultureel kader

¹⁰ ACKE & BRACKE 2017

¹¹ ACKE & BRACKE 2017

¹² DE CLERCQ 2009

¹³ Deze gegevens zijn nog niet definitief

¹⁴ DE CLERCQ 2009

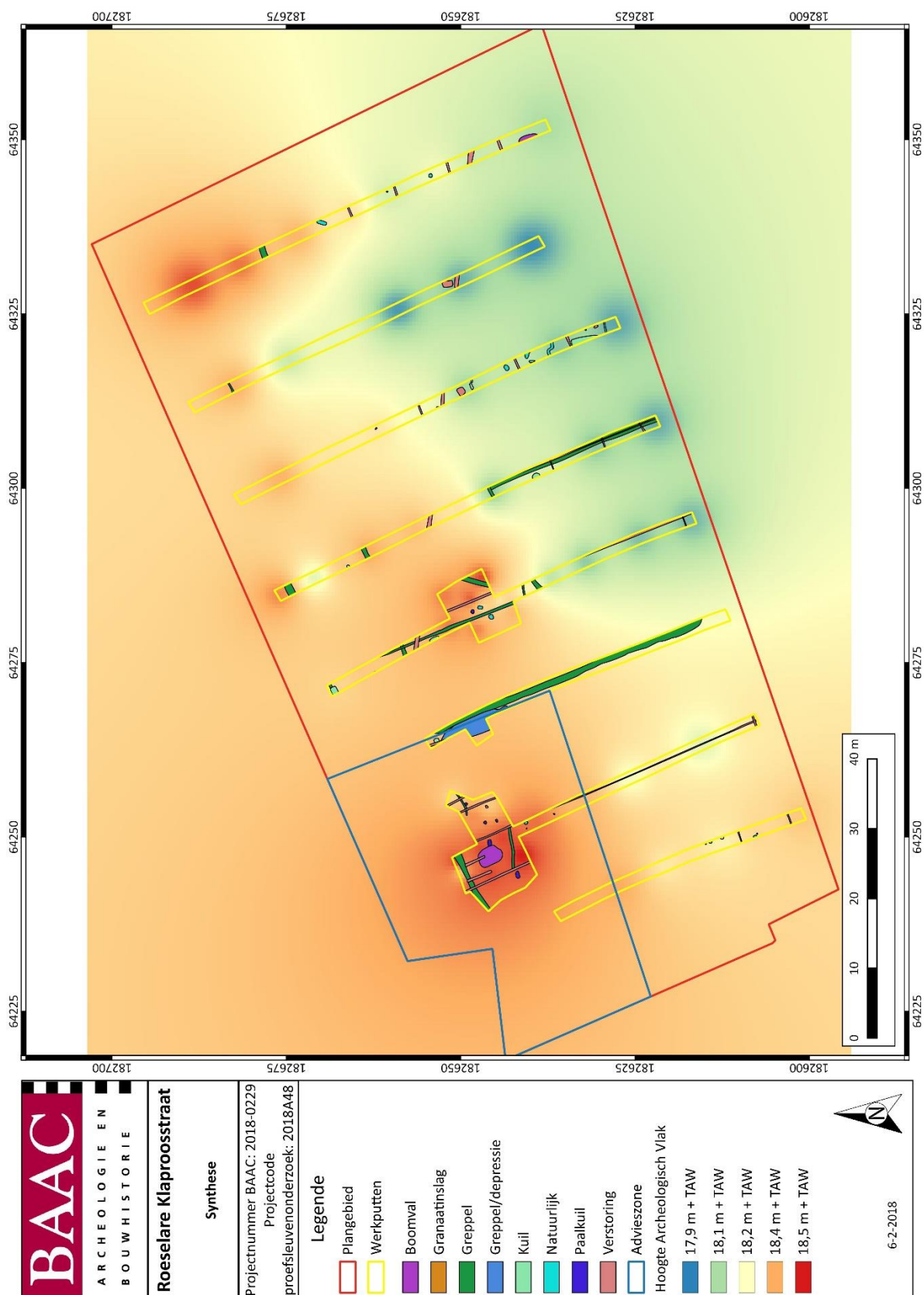
¹⁵ Indien een lijn wordt getrokken van S2003 naar zijn tegenhanger (kopse kant westelijke zijde) en een lijn van S2011 naar zijn tegenhanger (lange wand noordelijke zijde), met een haakse kruising van beide en S2011 bevindt zich op de helft van de gebouwplattegrond meet de lengte 2 x 5,4 m, terwijl de breedte dan op 2 x 3,3 m wordt berekend.

¹⁶ MOSTERT & BAKX 2016

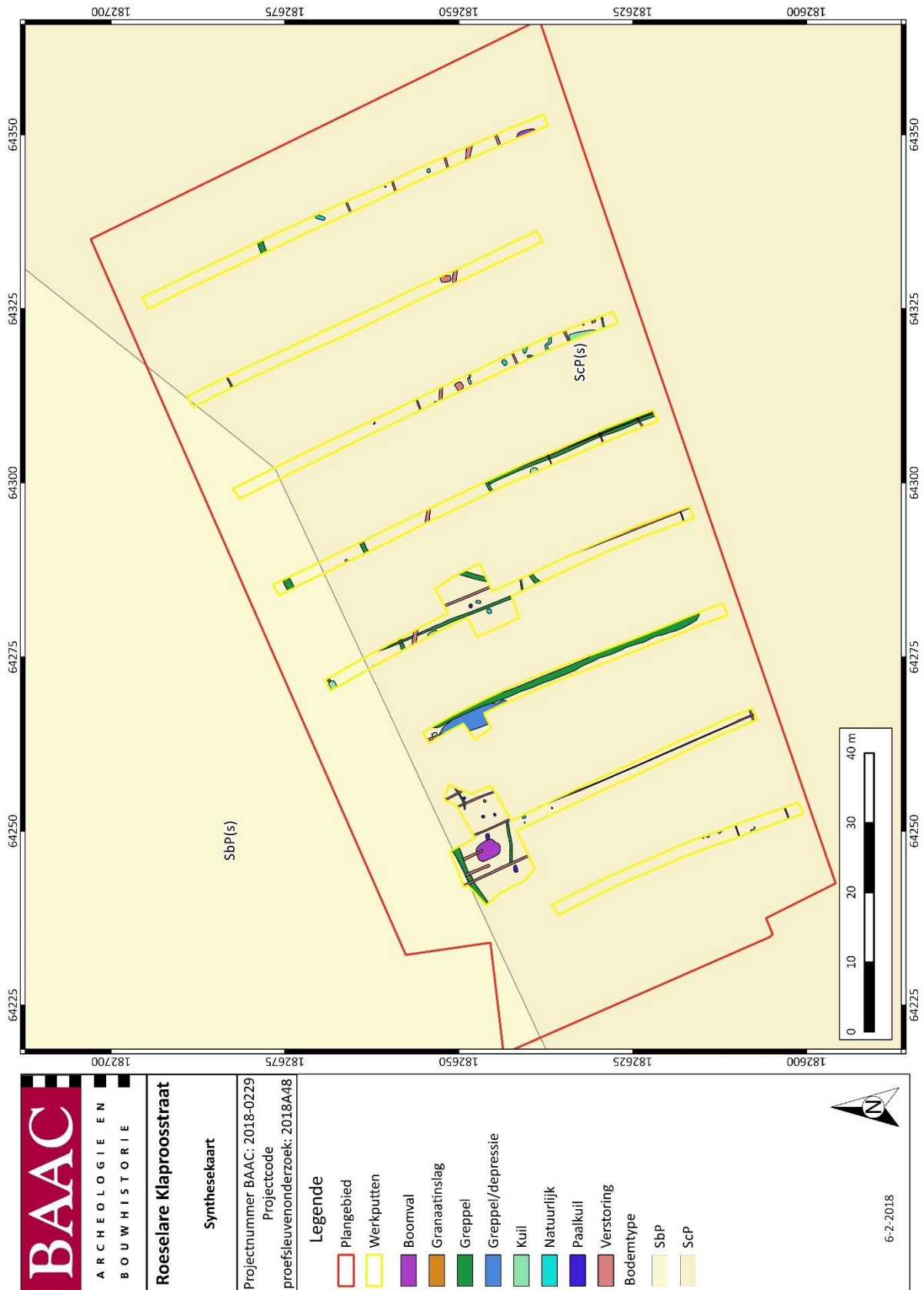
Uit het bureauonderzoek bleek reeds dat ten oosten van de Krommebeek Romeinse bewoning en artisanale activiteiten, zoals dakpannenproductie, aanwezig waren. De vondsten tijdens dit vooronderzoek tonen aan dat deze Romeinse aanwezigheid zich ook doortrekt over de westelijke oever van de Krommebeek. De locatie van de huisplattegrond is op de hoogste plek binnen het plangebied in het noordwesten. Het ligt ook op de overgang tussen de drogere en de nattere zone binnen het plangebied. Vermoedelijk gaat het om een nederzetting die zich verder uitstrekt naar het westen en het noorden waar het terrein verder stijgt en droger is. Voor een exacte interpretatie van de nederzetting en diens functie en het precieze aandeel van de huidige vindplaats is verder onderzoek echter nodig (Figuur 33).

De (post)midleleeuwse greppelsystemen passen ook binnen het reeds gekende landschap in de omgeving van Roeselare. Vermoedelijk gaat het hierbij om extensieve greppelsystemen die zelfs tot de 13^e eeuw kunnen teruglopen en in enkele gevallen nog te onderscheiden zijn in de huidige percellering en zelfs nog zichtbaar zijn in het terrein.

Tijdens WOI bevond het plangebied zich binnen het Duitse 'Etappengebied'. De stad Roeselare kende tijdens deze oorlog slechts beperkte verwoestingen tot juli 1917 wanneer een toename kwam in het aantal luchtbombardementen. Wanneer het Duitse leger teruggedrongen werd, besloten ze zich ook niet in Roeselare te verschansen maar stelling te nemen langs de Krommebeek en de Mandel. Hierop probeerde het Belgische en Franse leger om hen in te sluiten langs de Krommebeek. De aangetroffen granaatinslagen en obus zijn waarschijnlijk binnen deze veldslag te plaatsen.

Figuur 33: Synthesekaart met weergave van de allesporenkaart en de advieszone op een Hoogtemodel van het archeologisch vlak

Figuur 34: Synthesekaart met weergave van de allesporenkaart op de bodemkaart van Vlaanderen

2.3.5.8 Verwachting ten aanzien van archeologisch erfgoed

De aangetroffen archeologische site beperkt zich vermoedelijk tot de noordwestelijke zone van het plangebied. Buiten deze zone werden tijdens het proefsleuvenonderzoek geen relevante sporen aangetroffen en wordt de kans dat deze toch aanwezig zijn als laag ingeschat. Dit is te verklaren door het reliëf van het terrein. De noordwestelijke hoek van het terrein ligt hoger in het landschap dan de rest van het plangebied. Vroegere bewoning zal zich dan ook steeds op deze hogere en drogere locaties gevestigd hebben. De lagergelegen zones binnen het plangebied bleken uit het booronderzoek een hogere grondwatertafel te hebben gehad, wat minder aantrekkelijk is om een nederzetting op te bouwen.

2.3.5.9 Onderzoeksvragen: Antwoorden

- *Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?*

Er zijn verschillende archeologische sporen aanwezig. Het gaat hierbij om kuilen, paalkuilen, greppels en granaatinslagen. De belangrijkste sporen hiervan zijn twee paalkuilen die duidelijk de basis vormen voor een Romeinse kruisplattegrond.

- *Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?*

De sporen zijn relatief goed bewaard. Één van de paalkuilen van de kruisplattegrond werd gecoupeerd en was tot een diepte van 40 cm diep bewaard gebleven. In het vlak waren de meeste sporen evenwel moeilijker te herkennen, door verregaande uitloging van de oudere sporen en een hoge mate van bioturbatie.

- *Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?*

Ja, in de noordwestelijke hoek van het plangebied bevindt zich een Romeinse kruisplattegrond. Daarnaast werden ook meerdere periodes aangetroffen. Het gaat zowel om sporen uit de Romeinse periode, de (post)midleeeuwen als uit WO1.

- *Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?*

Er zijn geen directe indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor functionele eigenschappen aangetroffen tijdens het proefsleuvenonderzoek. De kleinere sporen die rondom de kruisplattegrond werden aangetroffen, maken mogelijk wel deel uit van kleinere opslagruimtes. De oudere greppels die werden aangetroffen kunnen ook te maken hebben met een functionele indeling van het erf.

- *Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?*

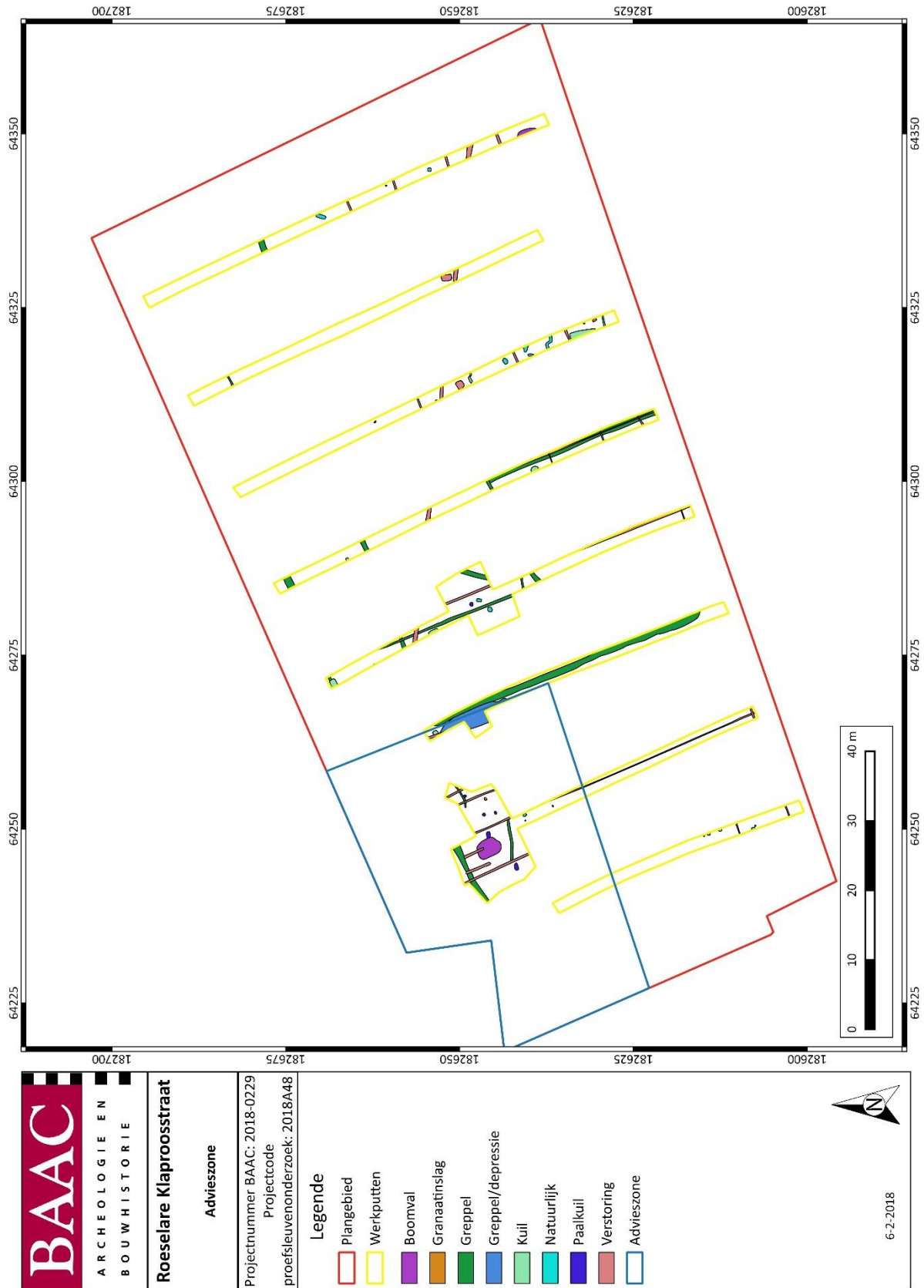
De relevante archeologische sporen bevonden zich allen op het hoogste punt van het plangebied en binnen de zone die volgens de bodemkaart droger is. Het is dus duidelijk dat er een keuze gemaakt werd om op een hogere en drogere plaats een nederzetting te plaatsen in plaats van in een lager gelegen zone die natter is.

- *Kan een archeologische site uitgesloten worden?*

Er kan geen archeologische site uitgesloten worden.

- *Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?*

De graad van verstoring binnen het plangebied is beperkt. De meeste verstoringen waren drainagebuizen die meestal relatief ondiep in het archeologische vlak lagen. Daarnaast waren er nog enkele kleinere verstoringskuilen.

Figuur 35: Advies vervolgonderzoek

2.3.6 Potentieel op kennisvermeerdering

Het proefsleuvenonderzoek te Roeselare, Klaproosstraat leverde verschillende antropogene sporen op. Tijdens het onderzoek werd een kruisplattegrond aangetroffen uit de Romeinse periode. De sporen van deze archeologische site zijn één van de laatste mogelijkheden om de Romeinse bewoning ten westen van de Krommebeek te documenteren, nadat er reeds verschillende sites werden aangetroffen ten oosten van deze beek. Samen kunnen ze meer informatie opleveren over bewoning tijdens deze periode in deze regio. Niettegenstaande dat de leesbaarheid van het archeologisch vlak ietwat moeilijker is, zijn de sporen goed bewaard. Het potentieel op kennisvermeerdering wordt dan ook hoog geacht.

Het potentieel op kennisvermeerdering wordt ook verhoogd doordat de noordelijke (hoger gelegen) percelen momenteel nog onbebouwd zijn, maar in de toekomst wel nog ontwikkeld zullen worden.¹⁷ Vermoedelijk bevindt de kern van de nederzetting zich op dit hoger gelegen perceel.

2.3.7 Volledigheid vooronderzoek

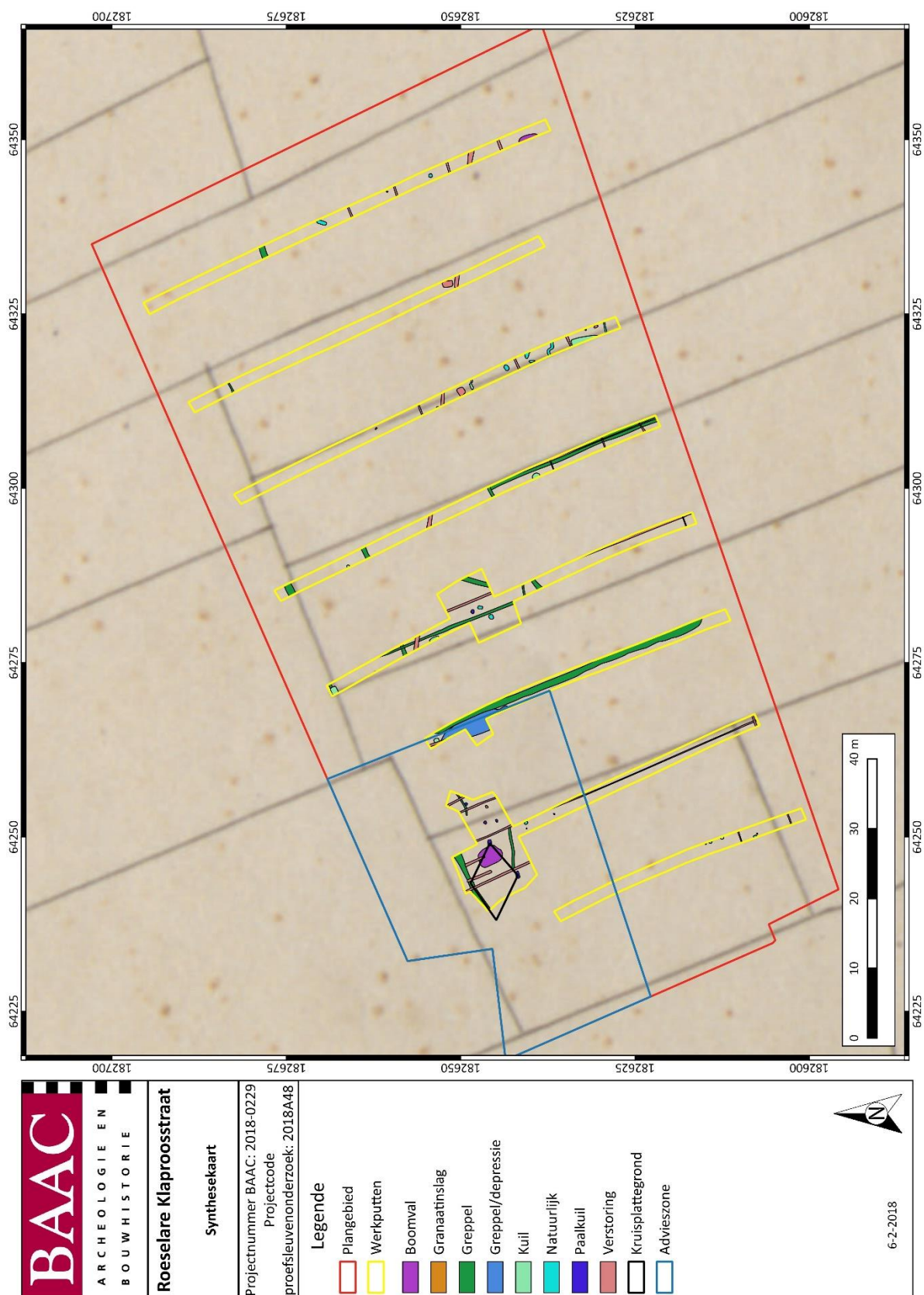
Tijdens het vooronderzoek met ingreep in de bodem werd een archeologische vindplaats aangetroffen. Deze kon in de Romeinse periode geplaatst worden. Het kennispotentieel werd hoog ingeschat. Verder onderzoek van deze vindplaats zal extra informatie opleveren en een belangrijke aanvulling zijn op reeds bekomen onderzoeksresultaten uit de ruimere omgeving. Aangezien behoud in situ niet mogelijk is, wordt een programma van maatregelen voor een archeologische opgraving opgesteld. Volgens de beslissingsboom C.G.P.5.2. is een opgraving de volgende stap.

De zone aanbevolen voor vervolgonderzoek bevindt zich in de noordwestelijke hoek van het terrein. De advieszone bedraagt ca. 1.330 m² (Figuur 35). Deze zone wordt in het noorden en het westen afgebakend door de rand van het plangebied. Zoals reeds eerder vermeld bevindt de noordwestelijke hoek van het plangebied zich op een hoger gelegen en droger stuk. Vermoedelijk zal de nederzetting zich dan ook naar daar uitbreiden, wat consistent is met de huidige kennis van inplanting van Romeinse nederzettingen. In werkput 1 werden geen relevante sporen aangetroffen, maar het is steeds mogelijk dat deze door de aard van de plattegrond, met relatief weinig bewaarde paalkuilen die relatief ver van elkaar liggen, gemist werd. In het zuiden wordt deze afgebakend doordat het terrein hier lager en natter ligt, dit gebaseerd op de bodemkaart en de hoogtekaart op basis van de vlakhoogtes. Vermoedelijk zal deze zone te nat geweest zijn voor bewoning. In het oosten wordt de advieszone begrensd door de recente greppel. Voorbij deze greppel loopt het terrein terug af en wordt de bodem terug natter.

2.3.8 Synthese

Op de syntheseskaart wordt de Allesporenkaart weergegeven op de Atlas der Buurtwegen en met aanduiding van de maaiveldhoogtes, de advieszone en de vermoedelijke ligging van de resterende paalkuilen van de kruisplattegrond (Figuur 36).

¹⁷ Mondelinge communicatie met eigenaar gronden

Figuur 36: Synthesekaart naar aanleiding van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek met aanduiding van de advieszone en de kruisplattegrond

3 Samenvatting

Binnen het plangebied aan de Klaproosstraat in Roeselare werd op 9 en 10 januari 2018 een archeologisch vooronderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven uitgevoerd. Dit volgde op een eerder uitgevoerd landschappelijk bodemonderzoek waarbij werd aangetoond dat er geen intacte steentijdsites aanwezig zijn binnen het plangebied, maar wel nog potentieel was voor een sporensite.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek werd in de noordwestelijke hoek van het terrein een Romeinse kruisplattegrond aangetroffen. Aangezien het plangebied één van de laatste onbebouwde zones is ten westen van de Krommebeek, is dit één van de laatste mogelijkheden om de nederzettingsgeschiedenis van deze regio te onderzoeken. Daarom wordt een verder archeologisch onderzoek geadviseerd met een oppervlakte van 1.330 m² ter hoogte van de kruisplattegrond.

4 Lijst met figuren

Figuur 1: Plangebied op topografische kaart	2
Figuur 2: Plangebied op kadasterkaart (GRB)	3
Figuur 3: Plangebied op huidige orthofoto	4
Figuur 4: Situering van de landschappelijke boringen op het GRB.	9
Figuur 5: Aardkundige variaties ter hoogte van de landschappelijke boorpunten, geprojecteerd op de DHM en GRB.....	15
Figuur 6: Inplanting proefsleuven op orthofoto	23
Figuur 7: Foto's methodiek	24
Figuur 8: Aangelegde proefsleuven en kijkvensters op orthofoto, met aanduiding reden tot afwijkingen	26
Figuur 9: Vondstlocatie	32
Figuur 10: Vlakhoogtes	34
Figuur 11: Maaiveldhoogtes	35
Figuur 12: Allesporenkaart op GRB-kaart	37
Figuur 13: Uitsnede allesporenkaart, ter hoogte van werkput 2	38
Figuur 14: Uitsnede allesporenkaart, ter hoogte van werkput 4	38
Figuur 15: Kuil S4.006.....	40
Figuur 16: Kuil S4.008.....	40
Figuur 17: S4.009 in het vlak	41
Figuur 18: S5.004 in het vlak	41
Figuur 19: S4.001 in het vlak	42
Figuur 20: S2.009 in het vlak	42
Figuur 21: Greppels op de Atlas der Buurtwegen (Recente greppels zijn zichtbaar op oude kadasterkaarten of gedateerd via vondstmateriaal, Vermoedelijk recente greppels zijn mogelijke voorlopers van percelleringsgreppels, Vermoedelijk oudere greppels kunnen niet vergeleken worden met oude percelleringen en krijgen een oudere dan laatmiddeleeuwse datering mee)	44
Figuur 22: Paalkuil S2.003 (links) en S2.011 (rechts).....	45
Figuur 23: Paalkuil S2.003 in coupe	45
Figuur 24: Kijkvenster in WP2 met weergave van de ligging van de kruisplattegrond.	46
Figuur 25: Paalkuil S2.006	46
Figuur 26: Paalkuil S4.004 in vlak en in coupe	47
Figuur 27: Granaatinslag S2.010 en de obus in WP4	47
Figuur 28: Natuurlijk spoor S2.004.....	48
Figuur 29: Westelijk profiel (PR1.1)	49
Figuur 30: Noordelijk profiel (PR5.1).....	49
Figuur 31: Oostelijk profiel (PR8.1)	50
Figuur 32: Overzichtsplan van alle profielputten	51
Figuur 33: Synthesekaart met weergave van de allesporenkaart en de advieszone op een Hoogtemodel van het archeologisch vlak.....	54
Figuur 34: Synthesekaart met weergave van de allesporenkaart op de bodemkaart van Vlaanderen	55
Figuur 35: Advies vervolgonderzoek	58
Figuur 36: Synthesekaart naar aanleiding van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek met aanduiding van de advieszone en de kruisplattegrond.....	60

5 Lijst met tabellen

Tabel 1: Geraadpleegde specialisten	27
Tabel 2: Romeins aardewerk.....	28
Tabel 3: Middeleeuws aardewerk.....	29
Tabel 4: Dierlijk botmateriaal.....	29
Tabel 5: Natuursteen	30
Tabel 6: Aantal sporen per categorie	39

6 Plannenlijst

Plannenlijst Roeselare, Klaproosstraat	Projectcode landschappelijk booronderzoek 2017L228
Plannummer	P1
Type plan	Topografische kaart
Onderwerp plan	Figuur 1: Plangebied op topografische kaart
Aanmaakschaal	1:10.000
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	16/01/2018 (raadpleging)
Plannummer	P2
Type plan	Kadasterkaart
Onderwerp plan	Figuur 2: Plangebied op kadasterkaart (GRB)
Aanmaakschaal	1:250
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018 (raadpleging)
Plannummer	P3
Type plan	Orthofoto
Onderwerp plan	Figuur 3: Plangebied op huidige orthofoto.
Aanmaakschaal	1:2.000
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018 (raadpleging)
Plannummer	P4
Type plan	Boorkaart
Onderwerp plan	Figuur 4: Situering van de landschappelijke boringen op het GRB.
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	02/01/2018
Plannummer	P5
Type plan	Boorkaart
Onderwerp plan	Figuur 5: Aardkundige variaties ter hoogte van de landschappelijke boorpunten, geprojecteerd op de DHM en GRB.
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	02/01/2018
Plannenlijst Roeselare Klaproosstraat	Projectcode Proefsleuvenonderzoek 2018A48
Plannummer	P6
Type plan	Proefsleuvenkaart
Onderwerp plan	Figuur 6: Inplanting proefsleuven op orthofoto
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018 (raadpleging)
Plannummer	P7
Type plan	Proefsleuvenkaart
Onderwerp plan	Figuur 8: Aangelegde proefsleuven en kijkvensters op orthofoto, met aanduiding reden tot afwijkingen
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal

Datum	15/01/2018 (raadpleging)
Plannummer	P8
Type plan	Vondstkaart
Onderwerp plan	Figuur 9: Vondstlocatie
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P9
Type plan	Hoogtekaart
Onderwerp plan	Figuur 10: Vlakhoogtes
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P10
Type plan	Hoogtekaart
Onderwerp plan	Figuur 11: Maaiveldhoogtes
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P11
Type plan	Allesporenkaart
Onderwerp plan	Figuur 12: Allesporenkaart op GRB-kaart
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	11/01/2018
Plannummer	P12
Type plan	Allesporenkaart
Onderwerp plan	Figuur 13: Uitsnede allesporenkaart, ter hoogte van werkput 2
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	11/01/2018
Plannummer	P13
Type plan	Allesporenkaart
Onderwerp plan	Figuur 14: Uitsnede allesporenkaart, ter hoogte van werkput 4
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	11/01/2018
Plannummer	P14
Type plan	Historische kaart
Onderwerp plan	Figuur 21: Greppels op de Atlas der Buurtwegen
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018 (raadpleging)
Plannummer	P15
Type plan	Allesporenkaart
Onderwerp plan	Figuur 24: Kijkvenster in WP2 met weergave van de ligging van de kruisplattegrond.
Aanmaakschaal	Onbekend

Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P16
Type plan	Overzichtsplan
Onderwerp plan	Figuur 32: Overzichtsplan van alle profielputten
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P17
Type plan	Synthesekaart
Onderwerp plan	Figuur 33: Synthesekaart met weergave van de allesporenkaart en de advieszone op
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P18
Type plan	Synthesekaart
Onderwerp plan	Figuur 34: Synthesekaart met weergave van de allesporenkaart op de bodemkaart van Vlaanderen
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P18
Type plan	Advieskaart
Onderwerp plan	Figuur 35: Advies vervolgonderzoek
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018
Plannummer	P19
Type plan	Synthesekaart
Onderwerp plan	Figuur 36: Synthesekaart naar aanleiding van de resultaten van het proefsleuvenonderzoek met aanduiding van de advieszone en de kruisplattegrond
Aanmaakschaal	Onbekend
Aanmaakwijze	Digitaal
Datum	15/01/2018

7 Bibliografie

ACKE, B. & BRACKE, M., 2017. Archeologienota Roeselare Klaproosstraat.

AGIV, 2017. Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen: Grootschalig Referentiebestand (GRB).

AGIV, 2018. Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen: Orthofotomozaïek, middenschallig, winteropnamen, kleur, meest recent, Vlaanderen. Available at: <http://www.geopunt.be>.

DE CLERCQ, W., 2009. *Lokale gemeenschappen in het Imperium Romanum: Transformaties in rurale bewoningsstructuur en materiële cultuur in de landschappen van het noordelijk deel van de civitas Menapiorum (Provincie Gallia-Belgica, ca. 100 v. Chr. - 400 n. Chr.)*. Universiteit Gent.

MOSTERT, M. & BAKX, R., 2016. *Evaluatierapport: Roeselare, Beveren Noord, Vloedstraat, Opgraving*,

NGI, 2018. Cartoweb.be. Available at: <http://www.ngi.be>.

8 Bijlagen

8.1.1 Boorlijsten Tabel

8.1.2 Boorlijsten uitgeschreven

8.2 Fotolijst

8.3 Sporenlijst

8.4 Vondstenlijst